

Bilten ob 60. obletnici stavbe

Osnovna šola

Gornji Petrovci

Idejna zasnova: Breda Kerčmar

Računalniško oblikovanje: Johann Laco

Pri pripravi gradiva so sodelovali učenci in strokovni delavci šole.

Izdala: OŠ Gornji Petrovci, februar 2022

Za uvod - nagovor ravnatelja.....	4
Šola skozi čas – v sliki in besedi – po sledih šolske kronike.....	6
Spomini, ki ne zbledijo	32
Po sledih spomina moje babice in mame	32
60 let šole	34
Intervju z mojim dedkom.....	35
Časi, ko je bil moj oče še v šoli.....	38
Intervju z babico	39
Moja pripoved o obiskovanju šole	40
Obiskovanje šole	43
Osnovna šola Gornji Perovci nekoč	45
Osnovna šola Gornji Petrovci v preteklosti	45
Šola: danes in nekoč	47
Babica, vij ste tuj meli šaulo na daljavo?.....	48
Šola nekoč.....	51
Šola nekoč.....	52
Zgodovina Osnovne šole Gornji Petrovci.....	53
Intervju s hišnikom ob 60. obletnici OŠ Gornji Petrovci	54
Po sledih ustvarjalnosti naših učencev	56
Voščilo	56
Voščilo	56
Voščilo šoli.....	56
Naša šola	57
60. obletnica OŠ Gornji Petrovci	59
Draga šola, ...	59
Voščilo učencev 6. razreda	59
Šola danes	60
Voščilo	60
Song about our school	61
Naša šola	61
Pesem ob 60. obletnici OŠ Gornji Petrovci	62
Voščilo za 60 let stavbe	62
Pesem za 60 let stavbe	63
Voščilo šoli.....	63
OŠ Gornji Petrovci - 60 let	63
Naša osnovna šola praznuje	64
Draga šola, ...	64
A school poem.....	64
Memories of all 9 years	65
Poems.....	65
60. obletnica šole	66

Za uvod - nagovor ravnatelja

V šolskem letu 2021/2022 praznujemo 60. obletnico stavbe Osnovne šole Gornji Petrovci. Otvoritev nove šole je bila 5. novembra 1961, pouk v novi šoli pa se je začel 7. februarja 1962.

Praznovanje poteka v epidemioloških razmerah, zato sproščeno praznovanje obletnice v prisotnosti bivših sodelavcev in učencev žal ni izvedljivo. Kljub vsem omejitvam smo se v šoli odločili, da izdamo bilten. Bilten, ki ga pravkar prebirate, vsebuje razne zapise iz kronike naše šole in spomine bivših učencev in sodelavcev ter rezultate ustvarjanja sedanjih učencev naše šole. V okviru obeležitve 60. obletnice stavbe šole v letošnjem šolskem letu načrtujemo še snemanje dokumentarnega filma, v katerem želimo prikazati življenje in delo v šoli skozi čas.

Osnovna šola Gornji Petrovci je podeželska šola, ki je bila vedno močno vpeta v življenje domačega kraja. Lokalno prebivalstvo je delovanje šole vedno podpiralo. V stavbi šole so bila dolga leta zdravstvena in zobozdravstvena ambulanta ter lekarna, v letih med 1977 in 1987 je šola vsako poletje gostila tudi brigadirje Mladinske delovne akcije Goričko.

V zadnjih šestdesetih letih smo bili priča velikim družbenim, socialnim, političnim in tehnološkim spremembam. Pred tridesetimi leti smo si izborili lastno državo, kar je močno zaznamovalo naše življenje. Če so bile državne meje v naši bližini nekoč ovire, so zdaj priložnost za razvoj.

Tukajšnje prebivalstvo je v preteklosti živelo pod različnimi družbenopolitičnimi ureditvami in pod različnimi vladarji. Toliko pomembnejše je, da smo si ustvarili lastno državo in da sami odločamo o svoji usodi.

V času vseh velikih sprememb se je izobraževalni sistem ves čas prilagajal in posodabljal v skladu s potrebami družbe. Šola je ves čas izvajala svoje osnovno poslanstvo; vzgojo in izobraževanje. Vsako obdobje je bilo zahtevno, saj je prinašalo drugačne izzive. Šola je bila izzivom ves čas kos, saj so vsi zaposleni na šoli svoje delo odgovorno opravljali. V procesu vzgojno-izobraževalnega dela je zelo koristno in potrebno tudi konstruktivno sodelovanje s starši. Dobro sodelovanje na relaciji šola – starši je vedno pozitivno vplivalo na vzgojno-izobraževalne rezultate učencev.

Naša šola je deležna visoke podpore tudi s strani ustanoviteljice, Občine Gornji Petrovci, s katero rešujemo tekočo problematiko, dogovarjamo se o razširjenem programu naše šole - nadstandardu, urejanju okolice, ekonomski ceni vrtca, šolskih prevozih, investicijskem vzdrževanju, itd. Skupni cilj občine in šole je zagotoviti čim kakovostnejše storitve za prebivalstvo. Iskrena hvala naši ustanoviteljici za vso dosedanjo podporo v želji po nadaljnjem uspešnem in plodnem sodelovanju.

Učenci naše šole so v šestdesetih letih, ob podpori svojih mentorjev in staršev, na raznoraznih področjih dosegali izjemne rezultate, na kar smo vsi ponosni.

Šolstvo v Gornjih Petrovcih so močno zaznamovali vsi dosedanji ravnatelji, ki so ravnateljivali v tej stavbi: Miroslav Viher, Avgust Trplan, Koloman Rituper, Zdravko Horvat, Branko Sapač, Drago Gašpar in Danica Čeh. Hvala vsem za njihov prispevek za razvoj šolstva v Gornjih Petrovcih in posledično razvoj šolskega okoliša.

Občina Gornji Petrovci, ki je hkrati šolski okoliš Osnovne šole Gornji Petrovci, je demografsko ogroženo območje. Mnogo naših bivših učencev se je zaradi boljših zaposlitvenih možnosti odselilo iz domačega okolja. Kljub temu dejstvu pa ostajam optimističen in vidim priložnosti v takšnih krajih, kot je naš šolski okoliš. Naše prednosti in priložnosti so v tukajšnjem načinu življenja oziroma v sobivanju z naravo, v čistem okolju, ter možnostih dela od doma, kar nam omogoča sodobna informacijska tehnologija.

Razvoj šolstva se bo nadaljeval. Prav epidemija je pokazala, da se šolstvo zna odzivati na trenutne potrebe. Spremembe so tudi v šolstvu že zdavnaj postale stalnica, ne bo se pa spremenilo osnovno poslanstvo šole – to je priprava mladega človeka na življenje.

Iskrena hvala vsem, ki ste nas na naši poti podpirali. Podporo vseh vas bomo še naprej potrebovali, saj je to edina možnost za uspešno izvajanje vzgojo-izobraževalnega dela na Osnovni šoli Gornji Petrovci.

Johann Laco

Učenci naše šole na snemanju oddaje Male sive celice

Šola skozi čas – v sliki in besedi – po sledih šolske kronike

9. avgusta je bilo razlašeno šolsko poslopje v Gornjih Petrovcih, ki je last evangelske (evangeličanske) verske občine, v korist ministrstva za prosveto. Poslopje je bilo zamenjano za njivo, ki leži na križišču cest pri pošti in meri nekaj nad 1300 četvornih sežnjev. Na tem zemljišču se bo zgradila nova šola.

(Šolska kronika, šolsko leto 1946/47)

Gornji Petrovci - prostor, kjer je danes šolska stavba

Z odločbo OLO (Okrajni ljudski odbor) v Murski Soboti od dne 3. septembra 1952 je bilo odločeno, da se ustanovi v Gornjih Petrovcih osemletna osnovna šola./ Z ustanovitvijo osemletne šole je postalo vprašanje nove šole v Gornjih Petrovcih še bolj pereče. Da bi dobili potrebno učilnico za osnovno šolo, je Občinski ljudski odbor prevzel v svojo upravo gasilski dom in ga zasilno priredil za učilnico./ Novoizvoljeni Občinski LO na čelu s predsednikom Belcem Karlom in tajnikom Jambor Štefanom se je resno zavezal, da bi se vprašanje nove šole v Gornjih Petrovcih dokončno rešilo. Že spomladi leta 1952 je zaprosil pri tedanjem ministru za prosveto v Ljubljani za dovoljenje, da bi se lahko otvorila v Petrovcih nižja gimnazija. Potrebno dovoljenje je bilo izdano in je torej otvoritev nižje gimnazije v Gornjih Petrovcih samo vprašanje časa. Občinski LO je že v poletju leta 1952 pričel s pripravami za gradnjo novega šolskega poslopja. V ta namen je dal v svoji režiji izdelati 140 000 komadov zidne opeke. Pri tem delu so pomagali vaščani iz vse okolice s prostovoljnim delom. Izbrano in komisijsko odobreno je bilo tudi stavbišče, na katerem naj bi se sezidala nova šola./ V letu 1953 pa se s pripravami pri gradnji nove šole ni moglo nadaljevati, ker je okraj znižal participacijo od 24 na 17 % in je prepovedal vsako zvišanje proračuna in zvišanje izrednih izdatkov.

(Šolska kronika, šolsko leto 1952/53)

V tem šolskem letu so se nadaljevale priprave za gradnjo novega šolskega poslopja, ki so se pričele že v minulem šolskem letu. Da bi se pospešila graditev, je Občinski ljudski odbor v Gornjih Petrovcih poslal Okrajnemu ljudskemu odboru v Murski Soboti dopis, v katerem navaja razloge za nujno graditev nove šole; med drugim je zapisano:

- stavba, v kateri je sedaj nameščena osemletna osnovna šola, je last verske občine. Obstaja nevarnost, da se poslopje stare šole zruši na šolsko deco; adaptacije na stari šole ni mogoče izvršiti;

- v tem predelu Goriškega pa je sorazmerno največ sezonskega delavstva, ki hodijo po svetu in se nikjer ne morejo stalno zaposliti, kar pa izvira od tod, da so na nizki kulturni ravni. Te sezonske delavce pa uporabljajo povsod le za pomožne in poljske delavce, ker nimajo nobene strokovne izobrazbe. V kolikor bi ti ljudje imeli izobrazbo, ki jo nudi nižja gimnazija, predvsem mladina, bi se vpisali v razno industrijsko, obrtno, trgovsko, kmetijsko ali kako drugo šolo. S tem bi pridobili potrebno strokovno znanje in večina bi ostala nekje stalno zaposlena delovna sila./

Po pozitivnem odgovoru je bil sestavljen odbor za gradnjo nižje gimnazije. Komisija se je dogovorila, koliko in katere prostore naj bi imela bodoča šolska zgradba in sklenjeno je bilo, da bo načrte izdelal arhitekt Franc Novak iz Murske Sobotice. Občinski ljudski odbor se je zavzel, da bi uredil posestne razmere, izkopal vodnjak in pričel z dovažanjem grušča./ Kar se tiče zemljišča, je bil Aleksander Šarkanj takoj pripravljen, da svoj del zemlje odstopi občini pod pogojem, da mu občina odstopi drugo zemljišče iz zemljiškega sklada.

(Šolska kronika, šolsko leto 1953/54)

7. aprila 1954 je bil komisijski ogled lokacije za gradnjo nove šole. Takrat je bila poverjena izdelava načrtov Projektnemu biroju v Murski Soboti. Obljubljeno je bilo, da se bodo ti načrti izgotovili že za dva meseca, vendar se je ta zadeva zavlekla pozno v jesen. Gradnjo je prevzelo gradbeno podjetje Sograd v Murski Soboti in 12. oktobra 1954 so se pričela dela v gradbeni jami. Dela so napredovala v toliki meri, da je na dan republike, v ponedeljek, 29. novembra 1954 položen temeljni kamen. Temeljni kamen je položil predsednik okraja M. Sobota, tovariš Franc Rogl. Na stavbišču se je zbrala velika množica ljudi in šolska mladina. V temelj je bila zazidana steklenica, v kateri se nahaja listina, ki jo je lepo izdelala učiteljica Nada Zalazina.

Od 12. 10. 1954 pa do 13. 1. 1955 je bila na gradbišču zaposlenih 69 delavcev./ Napredovanje del je oviralo pomanjkanje denarja in že januarja 1955 je vse kazalo, da bodo gradbena dela ustavljena. V letu 1955 so bili nakazani krediti v višini 20.000.000 din in dela so se s presledki nadaljevala.

(Šolska kronika, šolsko leto 1954/55)

V tem letu je bila v vasi montirana električna razsvetljava; vendar šole nismo dali elektrificirati, ker nista ne ena ne druga zgradba last šole.

(Šolska kronika, šolsko leto 1955/56)

Gradnja nove šole je zastala. Zgradba /šola in telovadnica/ sta že lani prišli pod streho, dočim na avli pločevinaste strehe še ni bilo. Za nadaljnjo gradnjo ni bilo na razpolago sredstev; nastalo pa je še vprašanje, kdo je kompetenten, da gradnjo dokonča: ali republika, okraj ali občina. Investitor je bil okraj, ta pa ni imel sredstev za dograditev, še manj pa občina, ki se je branila prevzeti v celoti nase tako breme, ki bi jo finančno gotovo ruiniralo. Pripominjam le, da je leta 1956 znašal celotni proračun občine Petrovci-Šalovci nekaj nad 24.000.000 din. Za dograditev šole, s telovadnico, za ureditev okolice, za nabavo opreme, za centralno kurjavo pa bi bilo po cenitvah strokovnjakov potrebnih še 70.000.000 din.

(Šolska kronika, šolsko leto 1956/57)

V začetku šolskega leta 1957/58 je bilo na območju občine Petrovci – Šalovci 13 šol.

(Šolska kronika, šolsko leto 1957/58)

V tem letu je gradnja nove šole v Petrovcih počivala. Predvsem ni bilo na razpolago sredstev za nadaljevanje gradnje; občina je sicer vstavljala v svoj vsakoletni družbeni plan določena sredstva za nadaljevanje gradnje, vendar pa ta, v planu predvidena sredstva, niso bila realizirana in tako je vse ostalo na mrtvi točki. Proti tej šoli pa se je pojavil pri nekaterih odločujočih krogih določen predsodek – češ da je taka velika zgradba za Petrovce nepotrebna, da bi bilo bolj pametno to zgradbo prodati kakoli tovarni in potem zgraditi v Petrovcih neko manjšo šolo. Novi možje na občini so vsaj v začetku opustili prvotni koncept iz leta 1947, po katerem naj bi nova petrovska šola pomenila prvo etapo za izboljšanje šolskih razmer na tem delu Goričkega.

(Šolska kronika, šolsko leto 1958/59)

Že v začetku leta 1961 je bilo na občini važno posvetovanje./ Na tem posvetovanju je bilo sklenjeno, da se takoj nadaljuje z gradnjo novega šolskega poslopja v Petrovcih. Gradnja naj se pospeši tako, da se bo v jeseni pričel lahko pouk že v novi šoli. Na posvetovanju je bilo sklenjeno, da se prvotni načrt spremeni v toliko, da se kletni prostori preuredijo in uporabijo za zdravstvo. Občina bi namreč morala zgraditi nov zdravstveni dom, ni pa za to imela dovolj sredstev in tako je taka rešitev bila za občino v tem trenutku pač najugodnejša. Zdravstveni dom je postal solastnik zgradbe do ene tretjine in je tako obvezen kriti eno tretjino stroškov za redno vzdrževanje zgradbe razen za one prostore, ki jih uporablja izključno šola/telovadnica, avla, drvarnica./ Sredstev je bilo tedaj na razpolago 24.000.000 din in bi predvidoma zadostovala za ureditev avle, pritličja in prvega nadstropja. Telovadnica bi se dogradila pozneje./ Ker bi po izjavi ing. Ficka stala naprava centralne kurjave 19 milijonov, je bilo sklenjeno, da se v vseh prostorih namestijo lončene peči./ Gradbena dela je izvajalo domače podjetje Remont, mizarska dela pa je prevzel mizarski mojster Durič iz Murske Sobote./ Dela so naglo napredovala, vendar je spotoma prišlo do daljših zastojev, ker je izvajalcem večkrat zmanjkalo materiala, ki ga trenutno niso mogli dobiti na tržišču. Že v prvih mesecih se je pokazalo, da šola do jeseni ne bo gotova.

(Šolska kronika, šolsko leto 1960/61)

Otvoritev nove šole/ Da bi tudi v naši občini proslavili 20-letnico vstaje slovenskega ljudstva, je bilo določeno, da bo slovesna otvoritev nove šole v nedeljo, dne 5. novembra 1961, dasiravno še ni bila popolnoma gotova.

OŠ Gornji Petrovci in stanovanjski blok

Proslava se je vršila pred šolo, na stopnišču, kjer je bil postavljen govorniški oder. Ves prostor pred šolo je bil lepo okrašen./ Glavni govor je imel tovariš Vladko Majhen, drugi govorniki so še bili tovariš Korpič Koloman, predsednik Občinskega ljudskega odbora Petrovci – Šalovci, Pondelek Zoltan, predsednik šolskega odbora osnovne šole Petrovci.

Množica pri otvoritvi šole

Po glavnem govoru je predsednik občine izročil šolsko poslopje v uporabo in upravo predsedniku šolskega odbora, ta pa je naprosil tovariša Vladka Majhna, naj šolo otvori, kar je ta tudi storil s tem, da je prerezal na vhodnih vratih trak. Ob tej priliki je v imen Kmetijske zadruge Gornji Petrovci njen direktor, tovariš Štefan Karba, prevzel patronat nad novo šole. Po končani slovesnosti je sledil ogled šolskih prostorov in razstav. V šolskih prostorih sta bili namreč prirejeni dve razstavi.

Dne 31. 12. 1961 je občinski ljudski odbor sprejel odlok o ureditvi šolstva na območju občine Petrovci – Šalovci. V smislu tega odloka se formirajo na področju občine štiri samostojne šole in to Gornji Petrovci, Križevci, Markovci in Šalovci./ Tako so bile s 1. 1. 1962 ukinjene kot samostojne šole Stanjevcji, Šulinci, Ženavlje in Martinje. Do tega dne sta bili šoli v Stanjevcih in Šulincih sicer upravno združeni z osnovno šolo v Petrovcih, bili pa sta finančno samostojni, imeli sta svoj lasten proračun. Šoli v Ženavljah in Martinju sta bili samostojni upraviteljstvi.

Novi šolski okoliš osnovne šole Petrovci obsega sedaj te vasi oziroma katastrsko občino: Adrijanci, Peskovci, G. Petrovci, Lucova, Neradnovci, Ženavlje, Stanjevci, Boreča, Martinje in Trdkova. Ravnatelj je postal Miroslav Viher.

19. januarja 1962 smo imeli redovalno konferenco za 1. polletje. Ker je bila nova šola že toliko urejena, smo sklenili, da se v začetku drugega polletja preselimo v novo šolo. Dne 6. februarja je strokovna komisija opravila tehnični pregled zgradbe in izdala dovoljenje za vselitev in tako smo 7. februarja 1962 začeli redno poučevati na novi šoli. Tako je bila končno uresničena naša dolgoletna želja in v zgodovini petrovskega šolstva se je začela nova doba.

Redno delo v novi zgradbi je torej steklo, vendar smo se v začetku borili z velikimi težavami. Predvsem nismo imeli dovolj opreme. Nekaj miz in stolčkov smo prenesli iz stare šole, tri nove garniture mizic in stolčkov smo dobili 1. 1962, imeli smo v začetku le tri stenske table; uporabljati smo morali v ostalih razredih še one table, ki smo jih prinesli iz prejšnjih šol. Še bolj kritična je bila situacija glede opreme drugih prostorov: zbornice, pisarn, knjižnice, čitalnice, kabineta in kuhinje. Investitor nas je glede opreme teh prostorov pustil dobesedno na cedilu. Pomagali smo si tako, da smo te prostore opremili s starimi omarami, pisalnimi mizami itd., ki so prej služile svojemu namenu v starih šolah, nikakor pa ta stara ropotija ne spada v novo šolo.

(Šolska kronika, šolsko leto 1961/62)

S 1. marcem 1963 je republiška skupščina v Ljubljani s svojim sklepom ukinila občino Petrovci – Šalovci in jo pripojila občini Murska Sobota.

(Šolska kronika, šolsko leto 1962/63)

Prvi nastop mladinskega pevskega zbora OŠ Gornji Petrovci na občinski reviji v Murski Soboti leta 1964, zborovodja Alfred Šebjanič

Upraviteljske posle je do 28. 2. 1964 vršil tovariš Miroslav Viher. Od 1. 3. 1964 pa je bil imenovan za vršilca dolžnosti upravitelja tovariš Avgust Trplan, ki je bil 3. 7. 1964 na skupni seji skupščine občine M. Sobota imenovan za ravnatelja šole Gornji Petrovci.

Število učencev: G. Petrovci 290, Ženavlje 45, Martinje 181

(Šolska kronika, šolsko leto 1963/64)

V Ženavljah do 16. 3. 1965 ni bilo učitelja. Na tej šoli so štirje nižji razredi. Do prihoda tovarišice Marije Perša na šolo so poučevali izmenoma učitelji iz Petrovec. Pouk se je vršil vsak drugi dan. Namreč, ker sta na šoli dva oddelka, je vsak oddelek prišel vsaki drugi dan v šolo. Ti učitelji so na centralni šoli opravili svojo obvezo ter so poučevali nadurno. Pouk je bil zelo nekvaliteten, kar je tudi razumljivo. Po 16. marcu se je stanje izboljšalo, vendar je bilo težko nadoknaditi zamujeno.

Kolektiv OŠ Gornji Petrovci v šolskem letu 1964/1965

Ponedelek Štefan, Vavroš Cilika, Viher Miroslav, Temlin Šarika, Kerčmar Marija, Šebjanič Alfred, Žuža Olga, Trplan Avgust, Trplan Marija, Škafar Matija, Horvat Zdravko, Bedek Etelka

Tudi v Martinju je bil pouk zelo nereden, zaradi pomanjkanja učiteljev in kombiniranih oddelkov.

Med šolskim letom smo z buldožerjem splanirali šolsko okolico. Pri planiranju so nam pomagali tudi občani. Najbolj delavni so bili Petrovčani. Precej ur so opravili tudi učenci sami. Planiranje je bilo težko, ker nam voda odnaša zemljo.

Šolski prostori in učilnice so v zimskih mesecih zelo hladni, čeprav se dobro kuri; Občinska skupščina je sprejela družbeni plan gradnje centralne kurjave. Glede tega so se vršili razni dogovori, sklenjena je bila že tudi pogodba, vendar do izvršitve ni prišlo, ker občina ni mogla zasigurati toliko sredstev.

Število učencev: G. Petrovci 283, Ženavlje 41, Martinje 170

(Šolska kronika, šolsko leto 1964/65)

Prav svečano je bilo na občinski dan – 17. oktober, ko smo na šoli odkrili spominsko ploščo padlim borcem in udeležencem NOB na področju bivše občine./ Po proslavi je bilo ljudsko rajanje./ 29. maja 1966 so na šolo prvič prišli gostje iz Porabja. Z bogatim kulturnim programom se je predstavilo kulturno prosvetno društvo iz Gornjega Senika.

Število učencev: G. Petrovci 272, Ženavlje 42, Martinje 160

(Šolska kronika, šolsko leto 1965/66)

V Petrovcih smo uspeli zgraditi centralno kurjavo in tako omogočili učencem prijetnejše bivanje v šoli. Centralna kurjava je zgrajena za celo stavbo. Prav tako je urejena kotlovnica. Po razredih je toplejše, vendar se porabi več kuriva.

Število učencev: G. Petrovci 257, Ženavlje 48, Martinje 142

(Šolska kronika, šolsko leto 1966/67)

V tem šolskem letu smo pristopili k realizaciji dokončne dograditve telovadnice, ki sameva že od l. 1962. Skupščina občine M. Sobota je odobrila 25.000.000 dinarjev za dograditev telovadnice, vendar se še ni realiziralo. Pri telovadnici bi uredili tudi otroški vrtec, kar bi vsekakor bilo pozitivno za šolo in okolico. Vzporedno z gradnjo telovadnice bi končno tudi uredili gradnjo vodovoda, ki je problem številka ena.

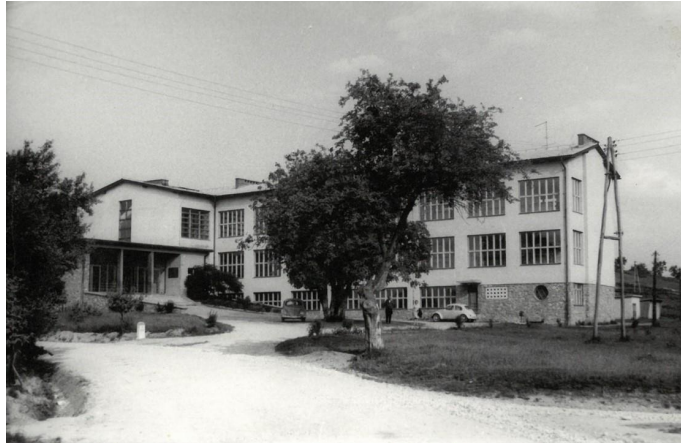
V tem šolskem letu smo mnogo razpravljali o reorganizaciji šolske mreže. V zvezi tega smo učitelji na zborih volivcev razlagali osnutke reorganizacije. V osnutkih je bilo več variant, kako bi najuspešnejše rešili šolstvo na tem delu Goričkega. Prva varianta je bila, da bi šolo v Martinju popolnoma ukinili ter učence prevažali v Petrovce. Ta predlog ni bil osvojen, kajti občani v Martinju, Boreči in Trdkovi so bili proti temu. Utemeljevali so s tem, da bi učenci nižjih razredov težko zmogli tako naporno pot. So se pa strinjali, da bi bili prešolani učenci višjih razredov in to takrat, ko bodo dani vsi pogoji – prevoz in cesta. Skupščina občine M. Sobota je na osnovi daljših razprav sprejela reorganizacijo šolske mreže in sicer:

- v Petrovcih se organizira centralna osnovna šola z vsemi razredi vse od 1. do 8. razreda. Sem se bodo prešolali učenci višjih razredov – od 5. do 8. r. – iz Martinja in sicer v šolskem letu 1969/70. V Petrovce se tudi prešolajo učenci iz Križevec in sicer učenci od 5. do 8. razreda, takrat, ko bodo dani vsi pogoji petrovski šoli, da lahko te učence sprejme.
- v Martinju ostane osnovna šola z nižjimi razredi od 1. do 4. razreda.
- v Ženavljah ostane osnovna šola z nižjimi razredi od 1. do 4. razreda.

Vzporedno s prešolanjem je potrebno misliti na renovacijo obeh šol, ki sta že stari 100 let.

Število učencev: G. Petrovci 230, Ženavlje 45, Martinje 124

(Šolska kronika, šolsko leto 1967/68)

OŠ Gornji Petrovci v šestdesetih letih

Zadovoljivo je, da sta telovadnica in otroški vrtec dograjena. Čeprav je bil rok do 15. maja, se je zavleklo in so nekatere stvari ostale nedovršene. Tehnični prevzem je bil meseca avgusta. Graditelj »Temelj« Cankova mora ugotovljene pomanjkljivosti odpraviti do 1. septembra. Tudi »Elan« je svoje delo opravil. Dobiti moramo še premične športne rekvizite, kar je občina že naročila.

V lanskem šolskem letu smo mnogo govorili o reorganizaciji šolske mreže. V tem šolskem letu oz. v šolskem letu 1969/70 bi po programu morali prešolati učence iz višjih razredov podružnične šole Martinje. Ker pa še niso dani pogoji za prešolanje, se je prešolanje začasno ustavilo – problematična je cesta. Tako še v bodoče na tej podružnični šoli ostane vseh osem razredov.

Govorili smo tudi, da bi z novim šolskim letom 1969/70 uvedli 5-dnevni delovni teden. O tem smo razpravljali na sestanku delovne skupnosti in na roditeljskih sestankih. Člani delovne skupnosti so se strinjali s tako organizacijo pouka, niso pa bili za tak način vsi starši. Ker še ni uzakonjeno, smo odstopili o uvedbi 5-dnevnega delovnega tedna. Straši so imeli največ pripomb pri podaljšanju pouka na koncu šolskega leta – to je od 20. do 30. junija.

Proti koncu šolskega leta smo uvedli akcijo za zbiranje otrok v šolski vrtec. Na osnovi ankete se je prijavilo 20 otrok.

Število učencev: G. Petrovci 215, Ženavlje 42, Martinje 115

(Šolska kronika, šolsko leto 1968/69)

Martinjsko in ženaveljsko šolo smo dali temeljito popraviti – zunanje stene. Tudi na centralni šoli je bilo vse pripravljeno na začetek pouka. Le telovadnica in vrtec nista popolnoma gotova. V telovadnici so že montirani nepremični elementi, čakamo še premične športne rekvizite. Z vrtcem smo začeli 20. 9. 1969, vendar opreme še nimamo.

19. oktobra 1969 je bila otvoritev telovadnice in otroškega vrtca v Petrovcih. Otvoritev je bila povezana s kulturnim programom.

Meseca maja smo tudi mi razpravljali o uvedbi petdnevnega delovnega tedna. Anketirali smo 304 staršev. Od anketiranih staršev je bilo:

- 71 % za proste sobote,
- 24,19 % proti prostim sobotam
- 4,81 % neopredeljenih.

OŠ Ženavlje, zgrajena leta 1883

26. 6. 1970 smo celotno dokumentacijo s prošnjo o prehodu na petdnevni delovni teden poslali Republiškem sekretariatu za šolstvo in kulturo. Naslovnik je naši prošnji ugodil in nas 8. 7. obvestil, da s 1. septembrom 1970 lahko preidemo na petdnevni delovni teden.

Učitelji so se posluževali novih oblik dela – učni lističi, naloge objektivnega tipa ter so uporabljali AV sredstva.

Število učencev: G. Petrovci 202, Ženavlje 37, Martinje 101

(Šolska kronika, šolsko leto 1969/70)

V tem šolskem letu smo uvedli petdnevni delovni teden./ V zimskem času nam je precej učencev manjkalo zaradi gripe./

Zaradi prenizkega števila učencev v 1. razredu smo v tem šolskem letu morali družiti 1. in 2. razred./ Na splošno na Goričkem močno upada število učencev.

Meseca marca je komisija za reorganizacijo šolske mreže pristopila k delu. V načrtu je, da bi prešolali učence višjih razredov iz Martinja. Komisija si je ogledala šolo v Martinju ter cesto okoli naselja Ženavlje. Kolektiv takšno akcijo podpira. Na predlog komisije je SO M. Sobota sprejela sklep, da bi v jeseni, torej z novim šolskim letom, prešolali učence višjih razredov iz Martinja. V Martinju ostanejo le štirje nižji razredi. V Ženavljah pa se šola popolnoma ukine in se bodo vsi učenci prešolali v Petrovce. Prešolanje je možno le, če bo usposobljena cesta Šulinci – Ženavlje – Martinje. V zvezi tega smo imeli roditeljski sestanek in sestanek vaščanov v Martinju. Vaščani so proti prešolanju. Upamo, da se bodo do jeseni umirili. V Ženavljah je stanje drugačno, kajti ljudje vidijo boljšo cesto in avtobusno zvezo./ V zvezi s prešolanjem je nekaj učiteljev odveč. Kadrovski politiki in kolektiv je večkrat razpravljal in reševal nastalo situacijo.

Učni načrt je bilo težko realizirati v kombiniranih oddelkih./ Učenci 1. in 8. razreda so bili večkrat zdravniško pregledani in cepljeni.

Število učencev: G. Petrovci 177, Ženavlje 35, Martinje 100

(Šolska kronika, šolsko leto 1970/71)

V tem letu se je ukinila podružnična šola v Martinju od 5. do 8. razreda in podružnica Ženavlje od 1. do 4. razreda. Tako so se ti učenci vključili v sodobnejšo šolo, v oddelke brez kombiniranega pouka in s predmetnimi učitelji. Učitelji iz teh šol so se zaposlili v G. Petrovcih.

(Šolska kronika, šolsko leto 1971/72)

Ker je število učencev v križevskem okolišu močno upadlo, se je višja stopnja prešolala na šolo Petrovci, v Križevcih pa je ostala podružnica z dvema kombiniranimi oddelkoma (1. in 2. razred Irena Horvat, 3. in 4. razred Marija Kerčmar).

(Šolska kronika, šolsko leto 1972/73)

V tem šolskem letu se je od vojakov vrnil Ružič Aleksander, ki je prej poučeval v šoli v Križevcih. Šola je organizirala gledališko predstavo za krajane, gostovalo je Mariborsko gledališče z veseloigro.

(Šolska kronika, šolsko leto 1973/74)

Bili smo gostitelji mladih iz Prištine, ki so nam prikazali plese in pesmi./ Začele so se priprave na COŠ (Celodnevno osnovno šolo), zato se je učiteljski kolektiv udeležil seminarjev na to temo.

(Šolska kronika, šolsko leto 1974/75)

Število učencev na podružničnih šolah v Martinju in Križevcih še vedno upada, poleg tega je zgradba v Martinju zelo stara (100 Let), zato sta podružnici ukinjeni in se vsi učenci vozijo v Petrovce. Učiteljici iz Križevca sta tudi prišli na šolo Petrovci. Sedaj šolski okoliš zajema 14 vasi.

Od 1. do 4. razreda je organizirana COŠ. Na razredni stopnji se uvede tudi delni predmetni pouk (glasbena, tehnična, likovna vzgoja).

(Šolska kronika, šolsko leto 1975/76)

Tudi višja stopnja je prešla na COŠ.

(Šolska kronika, šolsko leto 1976/77)

V vasi Petrovci so odprli oddelek tovarne Mura in naši učenci so pripravili bogat kulturni program./ Na šoli smo uvedli poleg športnih dni še obrambni dan./ S poukom smo končali 22. junija, da so lahko pripravili šolske prostore za bivanje brigadirjev.

(Šolska kronika, šolsko leto 1977/78)

Na šoli se je zaposlila Danica Rems za biologijo in kemijo./ Učiteljski kolektiv si je ogledal razstavo učil v Ljubljani. Šola je sodelovala tudi s COŠ Gornja Radgona. Organiziran je bil skupen razgovor o razvoju in pomenu COŠ na Slovenskem.

(Šolska kronika, šolsko leto 1978/79)

Na šoli so se zaposlili Čeh Danica za nemščino, Čeh Ignac za fiziko./ Pouk je potekal nemoteno. Konec leta se je poslovil ravnatelj Koloman Rituper.

(Šolska kronika, šolsko leto 1979/80)

Kolektiv dobi novega ravnatelja Horvat Zdravka./ Na šoli je še vedno gostovala brigada v času počitnic, zato smo morali začetek in konec pouka prilagajati.

(Šolska kronika, šolsko leto 1980/81)

Kolektiv preživi manjše spremembe. Še vedno imamo COŠ.

(Šolska kronika, šolsko leto 1981/82)

V kolektiv se od vojakov vrne Sapač Branko, zaposli se Červek Štefan za likovni pouk.

(Šolska kronika, šolsko leto 1983/84)

Da bi popestrili šolsko prehrano, smo organizirali akcijo zbiranja živil./ Organizirali smo nabavo in prodajo šolskih potrebščin. Leta 1988/89 je bila COŠ ukinjena. Pouk smo organizirali na obliko poldnevnega šolanja in uvedli 2 oddelka podaljšanega bivanja.

PS: Prejšnja ravnateljja, Rituper Koloman in Horvat Zdravko, kronike nista pisala. Zato je ta del od leta 1971 do leta 1990 pisan po spominu starejših učiteljev.

(Šolska kronika, šolska leta 1984/90)

7. 11. 1990 je bil dotedanji ravnatelj Horvat Valentin razrešen, namesto njega je bil imenovan Sapač Branko./ 1. 4. 1991 je začela veljati nova zakonodaja. Šole smo se preimenovala v zavode./ Šolo je obiskovalo 236 učencev./ Učilo je 15 učiteljev, 1 ravnatelj in 1 socialna delavka./ Namesto šole v naravi v Baški smo zaradi izostrene politične situacije planirali šolo plavanja na kopališču Murska Sobota, vendar tudi ta zaradi vojne v Sloveniji ni bila izvedena./ Organizirali smo tudi dan odprtih vrat šole, kjer so učenci predstavili delo v interesnih dejavnostih.

(Šolska kronika, šolsko leto 1990/91)

Objavljen je bil razpis za ravnatelja. Ravnatelj je postal dosedanji v.d. ravnatelj Sapač Branko./ Na šoli je bilo 238 učencev. Priključili so še trije učenci, begunci iz Hrvaške, ki so obiskovali našo šolo do srede majo, nato pa so se vrnili v Osijek.

Ravnatelj je začel uvajati nove, aktivne oblike dela z učiteljskim zborom. Za ravnateljev dan smo obiskali sejem učil v Ljubljani in osnovno šolo Majde Vrhovnik, kjer uvajajo različne novosti. Nekatere izmed njih želimo uvesti v novem šolskem letu.

(Šolska kronika, šolsko leto 1991/92)

Na šoli je bilo 230 učencev./ Število oddelkov je ostalo nespremenjeno./ Na novo je prišel učitelj Johann Laco, absolvent matematike in fizike.

Uvedli smo različne oblike projektov in organizacije pouka. V 1. razredih smo začeli z opisnim ocenjevanjem, v 3. in 4. razredih s projektnim delom, 4. razred ima pouk nemškega jezika, v 6. razredu poučujemo slovenski jezik in matematiko z diferenciranim nivojskim poukom, uvedli smo trimesre in pouk računalništva za vse učence od 4. do 8. razreda.

(Šolska kronika, šolsko leto 1992/93)

Število oddelkov je ostalo nespremenjeno, učencev je bilo 238.

Nadaljevali smo z vsemi drugačnimi oblikami in metodami dela, nekaj pa jih na novo uvedli. To so: trimestri, opisno ocenjevanje v 1. in 2. razredu, projektno delo na razredni stopnji, nemški jezik v 4. razredu, pouk brez zvonca na predmetni stopnji, fleksibilna diferenciacija nivojskega pouka matematike in slovenščine v 6. in 7. razredu, tečaj računalništva za vse učence od 4. do 8. razreda, etika in družba, konzultacijske ure na predmetni stopnji, tečajne oblike športne vzgoje, napovedano ocenjevanje.

Pri etiki in družbi sta imela predavanja ga. Kerčmarjeva (evangeličanska cerkev) ob dnevu reformacije in gospod Camplin ob božiču (katoliška cerkev) o družinskih praznikih.

(Šolska kronika, šolsko leto 1993/94)

Na šoli je bilo 223 učencev.

4. januarja 1995 sodelujejo učenci 6. razreda na državni televiziji v oddaji Male sive celice. To je prvi nastop naše šole na državni televiziji. Na lokalni smo sodelovali večkrat.

Učenci od 3. do 8. razreda so šli plavat v Diano. Velik poudarek hočemo dati plavanju otrok, kajti če otroka naučimo plavati, mu lahko rešimo življenje.

Dobili smo priključek za internet. Usposabljanje je končal ravnatelj. Poleg njega so dobili svoje naslove tudi 2 učitelja in učenci.

(Šolska kronika, šolsko leto 1994/95)

Na šoli je skupaj 217 učencev.

V počitnicah smo šolo temeljito obnovili. Polakirali smo parkete in opremili na novo 4 učilnice. V vse učilnice smo napeljali vodovod. Zaradi vseh teh del je bil v začetku pouk nekoliko moten, ker niso bile vse učilnice posušene in pripravljene za pouk. Tako smo v začetku oddelke v paralelkah družili.

26. novembra je podaljšan mandat dosedanjemu ravnatelju Branku Sapaču še za 1 leto.

11. decembra so učenci zmagali na regijskem tekmovanju televizijske oddaje Male sive celice in se uvrstili na državno tekmovanje.

22. decembra je 8. a razred tekmoval na televizijski oddaji Hugo (tekmovanje v računalniški igrici).

20. 2. 1996 – v prometni nesreči sta se smrtno ponesrečila naša draga sodelavca in prijatelja: ravnatelj šole Branko Sapač in vzgojiteljica v vrtcu Jana Čep. V nesreči je bila udeležena tudi učiteljica slovenskega jezika, Gabrijela Lačen Dora, ki je bila hudo poškodovana. Izguba je pretresla tako učence kot delavce šole, zato tega ne bomo nikoli pozabili in bo v kroniki šole ostal zapisan kot najbolj črn in žalosten dan.

V času od 20. 2. 1996 do 19. 6. 1996 je vodil šolo vršilec dolžnosti ravnatelja šole gospod Drago Gašpar, sicer predmetni učitelj matematike, fizike in tehnične vzgoje na tej šoli.

Svet Osnovne šole Gornji Petrovci je po potrditvi občinskega sveta, šolskega kolektiva in ministrstva za šolstvo imenoval za ravnateljico šole Danico Čeh za mandatno obdobje štirih let.

(Šolska kronika, šolsko leto 1995/96)

Na šoli je skupaj 202 učencev.

Stavba šole je zelo dotrajana in je potrebna celovite obnove./ Kuhinja in jedilnica sta neustrezni, učenci malicajo tudi na hodniku.

Tudi v tem šolskem letu nadaljujemo z drugačnimi oblikami dela iz preteklega šolskega leta./ Uvedli smo šolski red in razredne rede.

15. 9. 1996 se je začela rekonstrukcija republiške ceste pri naši šoli. Zaradi tega smo izgubili del šolskega igrišča, kjer so učenci vstopali in izstopali iz avtobusa. Pouk teče zaradi hrumenja gradbenih strojev in hrupa moteno. Gradbišče je slabo zavarovano, kar je nevarnost za učence, saj v neposredni bližini vstopajo v avtobus. Zaradi tega smo podaljšali dežurstvo učiteljev pri avtobusih.

Konec septembra je prišlo do izliva iz grelca tople vode v kuhinji. Voda je uničila stene v pisarni in v sosednjem prostoru. Stene smo prepleskali.

V času novoletnih počitnic je zaradi slabe tesnitve oken zamrznila vodovodna cev v učilnici za slovenščino. Ob otoplitvi je prišlo do izliva vode. Voda je uničila parket v tej učilnici in v učilnici pod njo. Parket smo zamenjali s PVC oblogo.

Januarja je odpadel del stropa na odru v telovadnici. K sreči nihče ni bil poškodovan. Strop smo morali popraviti.

Aprila 1997 smo se priključili na kabelski sistem. Isti mesec smo kupili pohištveno opremo za eno učilnico in dopolnili opremo v ostalih učilnicah s stoli in mizami. V računalniški učilnici smo namestili zaščitne mreže za računalnike.

Meseca maja smo kupili faks.

27. novembra 1996 smo pripravili dobrodelno prireditev. Tudi mi si želimo lepe in varne šole. Z njo smo želeli opozoriti na kritične materialne pogoje, v katerih deluje šola in pridobiti nekaj sredstev. Prireditev je uspela, saj jo je obiskalo veliko ljudi.

V tem šolskem letu smo imeli tudi prvi projektni teden. Poimenovali smo ga teden prijateljstva in se je odvijal v začetku oktobra 1996 v tednu otroka.

Med počitnicami, julija 1997, je bilo dokončano križišče pri naši šoli. Hkrati smo tudi uredili del dvorišča pred šolo, saj smo ga spremenili v parkirni prostor za delavce in obiskovalce. Dvorišče smo ogradili s primerno ograjo, urejeni so novi dovozi in pločniki. Učenci vstopajo v avtobus na avtobusnih postajališčih, do katerih vodi tlakovana pešpot. Zaradi te poto smo izgubili prostor za skok v daljino.

Dobrodelna prireditev – Tudi mi si želimo lepo šolo

Skupaj s starši smo začeli urejati otroško igrišče za potrebe vrtca.

(Šolska kronika, šolsko leto 1996/97)

Na šoli je 196 učencev. Vsi imajo malico, kosilo le 72 otrok.

Svet zavoda se je v tem šolskem letu sestal 3-krat. Poleg dela po poslovniku je svet zavoda pomagal pri oblikovanju načrtov za obnovo šole, obravnaval in sprejel Pravila šole in druge akte, dajal pobude za priprave na 9-letno osnovnošolsko izobraževanje. Isto problematiko je obravnaval svet staršev.

12. 8. 1998 je bila otvoritev ceste v Gornjih Petrovcih.

(Šolska kronika, šolsko leto 1997/98)

Na šoli je 185 učencev.

11. septembra 1998 se je začela prva faza obnovitvenih del na naši šoli. Zajema novo kuhinjo, jedilnico in gospodinjsko učilnico, garderobo za učence, upravo šole in zbornico ter preureditev stare kuhinje v manjšo učilnico za nivojski pouk. Dela bodo trajala predvidoma celo zimo.

V sodelovanju z Občino Gornji Petrovci in Ministrstvom RS za šolstvo in šport smo izdelali projekte za celotno obnovo šole, izgradnjo vrtca in telovadnice ter ureditev športnih igrišč in dograditev objektov atletiko in tenis./ Z ministrstvom je občina podpisala 3-letno pogodbo o sofinanciranju osnovne šole. Obnova bo potekala v 3 fazah, gotova mora biti do uvedbe devetletke.

V petek, 2. 10. 1999 smo preselili pisarno v nove prostore. Pohištvena oprema ostaja stara.

Gradbena dela so potekala celo šolsko leto in so močno motila pouk (hrup, prah, mraz). Poleg uprave šole smo uredili zbornico, malo učilnico, novo kuhinjo z jedilnico in gospodinjsko učilnico. Novih pridobitev se vsi veselimo.

(Šolska kronika, šolsko leto 1998/99)

Na šoli je 176 učencev.

3. septembra je bil prevzem na novo urejenih šolskih prostorov, razen kuhinje. Tehnični prevzem kuhinje pa je bil 15. septembra 1999.

Druga faza obnove šole je predvidena v poletnih počitnicah od junija do septembra 2000.

Vsi učenci imajo malico, kosilo pa le 56.

V tem šolskem letu nadaljujemo z različnimi oblikami dela iz preteklega šolskega leta. Posebni poudarek bomo dajali okoljski vzgoji in zdravemu načinu življenja.

29. septembra je svet zavoda na svoji seji sprejel sklep o ustanovitvi šolskega sklada.

14. aprila 2000 smo se prijavi na razpis za predčasno uvajanje 9-letnega programa v šolskem letu 2001/2002 s 1. razredom. Pridobili smo si tudi soglasje ustanovitelja. Konec maja 2000 smo bili obveščeni o izboru za predčasno uvajanje 9-letke v 1. razred v šolskem letu 2001/2002.

19. 6. 2000 je bila ponovno imenovana za ravnateljico šole za mandatno obdobje 4 let gospa Danica Čeh.

19. junija je bil prvi sestanek gradbenega odbora, ki bo vodil dela med obnovo šole. Obnovitvena dela so se začela 26. 6. 2000./ Realizacija del se je v glavnem ujemala s časovnim načrtom. Pojavila so se tudi nepredvidena dodatna dela. Najprej smo izselili šolo, razen že obnovljenih prostorov. Nato so iztrgali stare tlake, staro vodovodno, električno omrežje, vrata, okna, omete. Šolo smo temeljito izolirali in nato začeli z ostalimi deli.

Šola v času prenove

Istočasno smo obnavljali tudi igrišča pri šoli. Z deli so začeli aprila 2000.

Že med šolskim letom smo načrtovali novo opremo za učilnice.

Dela na vodovodu so zastala, še vedno ni pitne vode.

Kljub hitenju in ugodnim vremenskim razmeram šola ni bila pripravljena za pouk do 1. septembra. Tako smo morali zaprositi ministrstvo za soglasje za preložitev začetka pouka za en teden. Soglasje smo dobili. Pouk bomo nadomestili ob sobotah.

(Šolska kronika, šolsko leto 1999/2000)

Na šoli je 165 učencev.

Pouk se je začel z enotedenskim zamikom v ponedeljek, 11. 9. 2000. Zamik je nastal zaradi nedokončanih obnovitvenih del na stavbi šole. Gotovi sta le dve etaži: pritličje in prvo nadstropje. Kletna etaža je v zaključni fazi.

Od 4. do 11. septembra smo dobili večino nove opreme, tako da smo lahko vselili učila in druge pripomočke./ Imeli smo že tudi novo knjižnico. Športna vzgoja se je odvijala na hodniku.

Novembra in decembra 2000 so se dela v kletni etaži in v telovadnici nadaljevala.

Januarja 2001 smo preselili razredno stopnjo v kletno etažo, kjer smo pripravili prostore za bodočo 1. triado devetletke.

Dela v telovadnici so se nadaljevala. Telovadnico smo začeli uporabljati s 1. februarjem 2001, tehnični prevzem je bil 2. marca 2001.

V popoldanskem času se odvijajo v telovadnici popoldanske športne dejavnosti, ki jih financira občina, namenjene pa so našim učencem. Razen tega imajo v telovadnici treninge različni športni klubi.

Takoj po novem letu smo se začeli intenzivno ukvarjati tudi s pripravami na predčasno uvajanje 9-letnega programa v 1. razredu.

4. julija se je sestal gradbeni odbor, ki je naredil načrt izvedbe 3. faze obnove šole. Gre za šolsko ostrešje in šolsko okolico ter fasado šole.

9. julija se je začela zadnja faza obnove šole. Zaključek del je predviden do konca avgusta 2001. 31. 8. 2001 dela na obnovi šole še niso zaključena, ker izvajalcem nagaja vreme.

Občina Gornji Petrovci je naši šoli podelila ob občinskem prazniku 18. avgusta 2001 Zlato plaketo Občine Gornji Petrovci.

(Šolska kronika, šolsko leto 2000/2001)

Na šoli je 159 učencev.

Dela v okolici šole se nadaljujejo in so v zaključni fazi. Vreme še vedno nagaja izvajalcem.

Na šoli tečejo obsežne priprave na otvoritev prenovljene šole in njene okolice ter na 40. letnico šole.

Svečana otvoritev prenovljene šole

Danica Čeh, ravnateljica šole, Lucija Čok, ministrica za izobraževanje, Franc Šlihthuber, župan

20. septembra so bila 2001 so bila končana vsa obnovitvena dela in urejanje šolske okolice. Tako so obnovili fasado, streho, športna igrišča, dobili smo novo otroško igrišče za devetletko, parkirišča, kolesarnico in zelenice.

28. septembra smo imeli dan odprtih vrat šole. Pripravili smo svečanost ob 40. letnici šole in ob otvoritvi prenovljene šole. Povabljeni so bili vsi občani in občanke naše občine, predstavniki projektantov, izvajalcev, dobaviteljev opreme in drugih poslovnih partnerjev. Posebna gosta sta bila ministrica za šolstvo, znanost in šport, doktorica Lucija Čok, in gospod župan Franc Šlihthuber./ Po otvoritvi so si obiskovalci ogledali šolske prostore in okolico šole. V jedilnici šole in na igrišču smo gostom pripravili pogostitev.

Septembra smo izdali publikacijo ob 40. letnici šole, učitelj zgodovine Aleksander Ružič je izdal knjigo Zgodovina šolstva v Občini Gornji Petrovci.

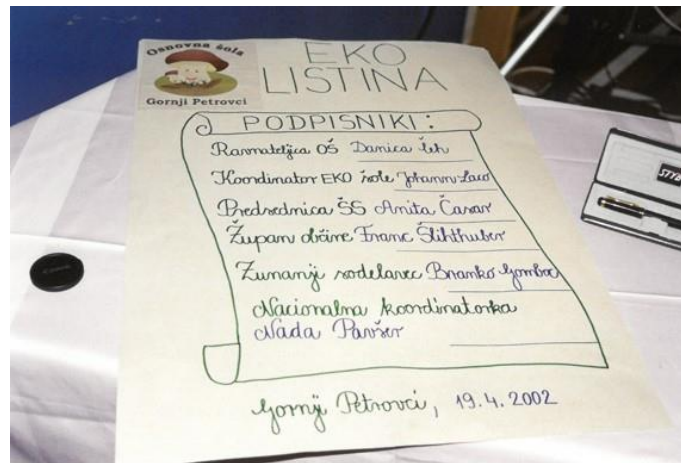
Imamo tudi sodobno knjižnico in telovadnico (žal telovadnica ne ustreza prostorskim normativom). V večini učilnic je nova in sodobna oprema. Stara oprema je še v učilnici za tuji jezik in za nivojski pouk. Neopremljeni so ostali še učiteljski kabineti, v zbornici in v upravi šole pa je stara in dotrajana oprema.

V okolici šole imamo urejeno sprehajalno pot, nameščene so klopi, postavljena je vremenska hišica in učilnica oz. amfiteater v naravi. Športna igrišča so dobila novo asfaltno prevleko, nove

gole, koše in mreže ter novo ograjo. Okolica šole je tudi razsvetljena. Okrog šole smo zasadili preko sto grmovnic, med njimi tudi 4 lipe.

15. 10. je bil prvi sestanek eko-koordinacije. Za koordinatorja smo izvolili našega učitelja Johanna Laca. 19. 4. 2002 smo podpisali EKO listino.

Eko listina šole

(Šolska kronika, šolsko leto 2001/2002)

Na šoli je 155 učencev.

Pomanjkljivosti pri izvedbi del se že kažejo na stavbi šole. Stene, ki niso bile izolirane, vlečejo vlago nase. Tako se je začel v kletni etaži luščiti omet in dvigati talna obloga. Gre za garderobo učencev in učiteljski kabinet. O tem smo obvestili ustanovitelja, ki je obljubil, da bo ustrezno ukrepal.

20. 11. 2002 smo bili na podelitvi priznanj najlepše urejenim šolam v Sloveniji. Podelitev je bila na Gimnaziji Litija. Naša šola je dobila priznanje za najlepše urejeno šolo v kategoriji osnovnih šol za leto 2002, ki ga podeljuje Turistična zveza Slovenije.

Priznanje za najlepše urejeno šolo v kategoriji osnovnih šol za leto 2002

5. junija 2003 smo že drugič prejeli EKO zastavo. Podelitev je bila v Ljubljani.

Še eno šolsko leto se je šola intenzivno pripravljala na uvajanje 9-letke. Ugotavljali smo kadrovske, prostorske in materialne potrebe, veliko delali na obveščanju staršev in učencev ter lokalne skupnosti. Menim, da je šola na 9-letko v 3. triadi dobro pripravljena glede kadrov. Manj uspešni smo bili pri nabavi novih učil, saj ni sredstev.

(Šolska kronika, šolsko leto 2002/2003)

Na šoli je 151 učencev.

Z letošnjim šolskim letom začnemo pouk ob 8.00 uri in končujemo ob 14.10 uri. En oddelek podaljšanega bivanja traja do 15.30 ure.

Še vedno nismo dobili nove opreme v učiteljskih kabinetih, upravi šole, zbornici in v pisarni svetovalne delavke.

V tem šolskem letu se je začelo frontarno uvajanje devetletnega programa. Učenci lanskega 5. razreda so prešli v program 7. razreda 9-letnega programa. Fleksibilno diferenciacijo izvajamo pri slovenščini, nemščini in matematiki. Izvajamo tudi 4 izbirne predmete: angleščino, šport za sprostitev, urejanje besedil in Sonce, Luna, Zemlja.

Oktobra je ponovno zaživel Šolski sklad./ 13. 12. je bila dobrodelna prireditev na naši šoli, s katero smo želeli pridobiti čim več sredstev za nabavo učil za 9-letko.

19. junija 2004 v razpisnem postopku svet šole imenuje Johanna Laca za ravnatelja šole za petletni mandat.

V poletnih mesecih smo na šoli opravili nekaj vzdrževalnih del. Prepleskali smo jedilnico, hodnike, stopnišča, garderobo in bivšo sobo za dežurne učence. V okolici šole smo prebarvali tudi lesene površine.

Avgusta 2004 smo vzpostavili sodobno internetno povezavo ADSL.

(Šolska kronika, šolsko leto 2003/2004)

Na šoli je 142 učencev.

Tudi v letošnjem šolskem letu je nekaj organizacijskih sprememb zaradi uvajanja devetletnega osnovnošolskega programa. Pouk začnemo ob 8.00 uri, traja pa ob ponedeljkih, sredah in petkih do 14.10 ure. Ob torkih in četrtek traja do 15.00 ure. Podaljšanje pouka je bilo potrebno zaradi organizacije dela v tretji triadi.

V tem šolskem letu imamo prvič 4. in 8. razred devetletke, posebej pozorno pa se bomo pripravljali za 5. in 9. razred.

Drugič zapored je Šolski sklad 11. decembra uspešno organiziral dobrodelno prireditev. Pridobljena sredstva smo porabili za nabavo učil.

Sredi marca smo postavili vodni bar, tako lahko učenci in delavci šole uživajo vodo iz občinskega vodovoda.

Konec marca se je na našo šolo prešolala učenka, po narodnosti Kitajka, v 2. razred. Delo v razredu smo ji prilagodili, saj je bilo njeno znanje slovenščine na začetku šibko.

Na začetku junija smo se prijavi skupaj z OŠ Táplánszentkereszt z Madžarske na razpis sklada za male projekte v okviru programa PHARE. Naša prijava z naslovom »Meja združuje« je bila uspešna in tako smo pridobili sredstva v višini 9.806 evrov. Projekt bomo izvajali v šolskem letu 2005/06.

Člani kolektiva v šolskem letu 2004/2005

(Šolska kronika, šolsko leto 2004/2005)

Na šoli je 141 učencev.

Pouk začenjamo ob 7.55 uri.

V tem šolskem letu imamo prvič 5. in 9. razred devetletke, posebej pozorno pa se bomo pripravljali na 6. razred.

23. februarja je snemalna ekipa televizijske oddaje UMKO posnela kratko predstavitev šole in dejavnosti šole. 14. marca so učenci naše šole bili v Selnici ob Dravi na snemanju televizijske oddaje UMKO, ki je bila predvajana na nacionalni televiziji.

12. junija 2006 – obiskali smo OŠ Táplánszentkereszt, kjer smo imeli zaključek projekta. Na zaključku so bili med drugimi prisotni:

- Czukor József, veleposlanik Republike Madžarske v Sloveniji,
- Andrej Gerenčer, veleposlanik Republike Slovenije na Madžarskem,
- Marko Sotlar, generalni konzul Republike Slovenije na Madžarskem,
- župana obeh lokalnih samouprav,
- predstavniki verskih skupnosti.

Zaključek projekta PHARE

(Šolska kronika, šolsko leto 2005/2006)

Na šoli je 136 učencev.

Na šoli je 9 oddelkov, prvič izvajamo v vseh oddelkih devetletni program. Podaljšano bivanje traja do 16.30 ure.

Konec novembra smo prenovili spletne strani šole.

5. januarja so delavci šole prvič prejeli plače v novi valuti (evro).

12. marca je potekel rok natečaja za ime novega vrtca, katerega otvoritev načrtujemo za jesen. Med množico predlogov je občinska komisija v sodelovanju s šolo izbrala ime »Jurček«. Tako se bo vrtec po otvoritvi nove stavbe imenoval VVE Jurček pri OŠ Gornji Petrovci.

(Šolska kronika, šolsko leto 2006/2007)

Na šoli je 132 učencev.

14. oktobra otvoritev novega vrtca.

Otvoritev vrtca

Meseca aprila smo se predstavili na nacionalni televiziji v oddaji ŠPORT ŠPAS. V oddaji je bila predstavljena zbiralna akcija papirja, priprava zdravega obroka, športne dejavnosti na šoli, kratka predstavitev šola in rubrika »Mali koraki«.

25. aprila smo z učenci OŠ Šalovci izvedli skupni športni dan.

(Šolska kronika, šolsko leto 2007/2008)

Na šoli je 132 učencev.

Z letošnjim šolskim letom smo se vključili v mrežo zdravih šol. Koordinatorica projekta je Tadeja Bencak.

Melita Bračko Hakl je vodja inovacijskega projekta na razredni stopnji. Naslov projekta je »Povečanje samokontrole učencev med odmori«.

Med prednostnimi nalogami v tem šolskem letu je tudi sprejem vzgojnega načrta.

Decembra je šola nabavila prvo interaktivno tablo.

3. aprila 2009 – v okviru Eko šole sta Občina Gornji Petrovci in javno komunalno podjetje Pindža z zavodom Moja soseska sanirali divje odlagališče v Neradnovcih.

Svet zavoda je 14. maja imenoval Johanna Laca za ravnatelja za naslednji petletni mandat. Svet zavoda je sprejel tudi vzgojni načrt šole, ki se bo prvič izvajal v šolskem letu 2009/2010.

(Šolska kronika, šolsko leto 2008/2009)

Na šoli je 128 učencev.

V letošnjem šolskem letu smo se vključili tudi v nacionalni in mednarodni program »Shema šolskega sadja«.

Med prednostnimi nalogami v tem šolskem letu je spremljava vzgojnega načrta. Naša temeljna naloga je izboljšanje kakovosti dela.

V zimskih počitnicah smo prenovili zbornico (nova talna obloga in novo pohištvo). Nabavili smo tudi nov fotokopirni stroj. Na šoli imamo tri interaktivne table, ki jih uporabljajo strokovni delavci pri izvajanju pouka.

11. septembra smo v sodelovanju s Krajinskim parkom Goričko organizirali Evropsko noč netopirjev.

Jesen 2009 – svetu, torej tudi nam, je grozila pandemna gripa. Zaradi ustreznih ukrepov in drugih okoliščin je gripa bila milejša od napovedi.

Starši učencev 3. razreda so se odločili, da se bodo njihovi otroci v 4. razredu učili kot prvi tuji jezik angleščino. Vse dosedanje generacije so se odločale za nemščino.

(Šolska kronika, šolsko leto 2009/2010)

Na šoli je 136 učencev.

Deseto leto smo vključeni v mednarodni projekt Eko šola.

V zimskih počitnicah smo prenovili pisarno svetovalne delavke ter učilnici 4. in 5. razreda. V okolici šole smo obnovili dotrajane lesene površine v letni učilnici in na klopih ob rokometnem igrišču. Prav tako smo obnovili ograjo šole. V poletnih počitnicah smo porušili zid med dvema manjšima učilnicama v zgornji etaži in tako pridobili večji prostor za pouk matematike in fizike.

Praznovanje 50. obletnice

Šolsko leto 2010/2011 so zaznamovale priprave 50. obletnico stavbe. Ob tem praznovanju je lokalni časopis objavil članek z naslovom »Šola z dušo in poslanstvom«.

28. maja smo obeležili 50-letnico OŠ Gornji Petrovci. Med obiskovalci so bili tudi številni bivši učenci šole in bivši člani kolektiva. Po končanem kulturnem programu v telovadnici je sledila pogostitev v jedilnici šole in ogled prostorov šole. S strani Ministrstva za šolstvo in šport se je prireditve udeležil generalni direktor direktorata za šolstvo za osnovne šole in vrtce, g. Boris Černilec, Zavod za šolstvo RS pa je zastopala predstojnica OE M. Sobota, ga. Irena Kumer. Med slavnostnimi govorniki je bil tudi župan občine Gornji Petrovci, g. Franc Šlihthuber.

(Šolska kronika, šolsko leto 2010/2011)

Na šoli je 124 učencev.

Projekt e-šolstvo vodi učiteljica Martina Horvat. V okviru projekta načrtujemo informatizacijo zavoda (oprema) in smiselno uporabo komunikacijske tehnologije pri pouku.

Med prednostnimi nalogami v tem šolskem letu je uvajanje posodobljenih učnih načrtov v 1., 4. in 7. razredu. Bistvene vsebinske prenove ni, večji je tokrat poudarek na didaktični prenovi. Opismenjevanje učencev naj bi se po novem zaključilo v 2. razredu (do sedaj v 3. razredu).

V zimskih počitnicah smo prenovili učilnico za poučevanje tujega jezika in kabinet športne vzgoje. V garderobi za učence II. in III. triade pa smo nabavili individualne garderobne omarice za učence in s tem uresničili dolgoletne želje naših učencev./ V šoli smo prebelili prenovljene prostore, gospodinjstvo učilnico in prostore podaljšanega bivanja. Pogoji za delo v šoli so odlični. Naša dolgoročna želja je izgradnja športne dvorane.

Decembra 2011 je na šoli začela delovati sončna elektrarna, ki je nameščena na strehi stavbe.

(Šolska kronika, šolsko leto 2011/2012)

Na šoli je 122 učencev.

Na šoli je 8 oddelkov, 1. in 2. razred je kombinirani oddelek.

Med prednostnimi nalogami v tem šolskem letu je uvajanje posodobljenih učnih načrtov v 2., 5. in 8. razredu. Pri prenovi je tokrat poudarek na didaktični prenovi.

V zimskih počitnicah smo v učilnicah za poučevanje zgodovine, matematike in v prostorih za izvajanje podaljšanega bivanja posodobili pohištveno opremo. Učilnico za zgodovino smo tudi prebelili. V poletnih počitnicah smo prebelili telovadnico in kuhinjo.

Naši strokovni delavci so sodelovali na številnih izobraževanjih za pridobitev kompetenc na področju izobraževalne komunikacijske tehnologije.

(Šolska kronika, šolsko leto 2012/2013)

Na šoli je 119 učencev.

Med prednostnimi nalogami v tem šolskem letu je uvajanje posodobljenih učnih načrtov v 3., 6. in 9. razredu.

Svet zavoda je 13. maja 2014 imenoval Johanna Laca za ravnatelja za naslednji petletni mandat.

Ob hudem nalivu 30. julija (v pol ure je padlo čez 80 litrov padavin na kvadratni meter) je zalilo kletne prostore na zahodni strani stavbe.

Predstavitev dejavnosti Zdrave in Eko šole.

(Šolska kronika, šolsko leto 2013/2014)

Na šoli je 115 učencev.

23. oktobra smo skupaj z OŠ Šalovci in OŠ Fokovci v okviru programa neodvisen.si pripravili v dopoldanskem času delavnice za učence, v večernem času pa srečanje z varuhinjo človekovih pravic v kulturnem domu v Šalovcih.

24. novembra je učenka Maja Nemeč na Murskem valu predstavila izvajanje projekta "Ekošola" na naši šoli.

25. februarja 2015 smo na učiteljski konferenci imeli predstavitev elektronskega vodenja šolske dokumentacije s programsko opremo eAsistent. Z vodenjem dokumentacije v elektronski obliki bomo začeli v šolskem letu 2015/2016. Hkrati bomo vpeljali tudi elektronsko arhiviranje šolske dokumentacije, pozneje tudi računovodsko dokumentacijo.

V okviru nagradnega natečaja »Uresničujmo, z energijo varčujmo!« so naši učenci z doseženim drugim mestom dobili tudi nagrado in sicer voden ogled Hidroelektrarne Fala pri Selnici ob Dravi za ekipo ustvarjalcev kratkega filma in ostale udeležence natečaja (9. 6. 2015).

(Šolska kronika, šolsko leto 2014/2015)

Na šoli je 113 učencev.

Pouk začnemo ob 7.50, traja pa do 14.15. Pouk se začne nekoliko prej, saj smo po dolgem času vpeljali rekreativni odmor na razredni stopnji.

V tem šolskem letu začnemo uporabljati programsko opremo za elektronsko vodenje šolske dokumentacije. To pomeni, da so dnevniki in redovalnice samo v elektronski obliki. V papirnati obliki hranimo le še matične knjige in matične listi ter kroniko šole, ki je od leta 2004 na razpolago tudi v digitalni obliki.

V tem šolskem letu uvajamo tudi poučevanje neobveznega izbirnega predmeta v 1. razredu.

17. oktobra 2015 smo organizirali državno tekmovanje v logiki. Organizatorica tekmovanja je bila učiteljica Martina Horvat.

30. junija 2016 je Svet zavoda OŠ Gornji Petrovci sprejel prenovljen Vzgojni načrt in prenovljena Šolska pravila.

Državno tekmovanje iz logike.

(Šolska kronika, šolsko leto 2015/2016)

Na šoli je 116 učencev.

V tem šolskem letu uvajamo tudi poučevanje obveznega tujega jezika v 2. razredu. Na naši šoli je to nemščina.

2. novembra je začel veljati spremenjen urnik, saj je Občina Gornji Petrovci v okviru nadstandarda odobrila delitev pouka pri slovenščine in matematiki v kombiniranem oddelku (5. in 6. razred). To pomeni, da so učenci 5. in 6. razreda imeli ves čas ločen pouk slovenščine in matematike.

V zimskih počitnicah smo izvajali vzdrževalna dela – beljenje.

Pripravljali smo se na obeležitev 500. obletnice reformacije.

12. aprila je svetovalka Zavoda za šolstvo, območne enote Murska Sobota, spremljala pouk nemščine v 1. in 2. razredu.

Svet staršev je meseca maja na naši šoli organiziral srečanje Aktiva sveta staršev pomurskih osnovnih šol.

17. junija je na šolskem dvorišču bila prireditev, s katero smo obeležili 40. obletnico začetka Mladinske delovne brigade Goričko. Prireditev je organiziralo Društvo brigadirjev Pomurja.

30. 6. do 10. 7. – V okviru projekta Erasmus + smo na Hodošu izvajali razne delavnice za učence iz Litve, Bolgarije, Hrvaške in naše šole. Nosilec projekta je bil Jožek Špilak.

(Šolska kronika, šolsko leto 2016/2017)

Na šoli je 116 učencev.

Na nacionalnem nivoju je bila ponujena možnost poskusnega preverjanja znanja ob koncu prvega vzgojno-izobraževalnega obdobja. Na naši šoli smo se vključili v poskus. V skladu s soglasjem staršev je poskusnemu preverjanju pristopilo 10 od 13 učencev 3. razreda.

Vsi strokovni delavci so bili vključeni v izobraževanje "Formativno spremljanje". Izobraževanje je bilo izpeljano v štirih delih skupaj s strokovnimi delavci OŠ Grad, OŠ Kuzma in OŠ Cankova. Izobraževanje je bilo strokovnim delavcem v podporo pri izvajanju prednostne naloge šole – formativnem spremljanju učencev.

Svet zavoda je bil konstituiran na svoji prvi seji dne 11. 1. 2018.

V poletnih mesecih so v šoli in njeni okolici potekala dela, s katerimi uresničujemo dolgoletne želje za zamenjavo energenta za kurjavo. Kurilno olje zamenjujemo z lesno biomaso (sekanci). Ob zamenjavi peči in prilagoditvi kurilnice za nov energent so hkrati potekala dela v okolici šole in vrtca, saj je bil napeljan toplovod do vrtca in bližnjega stanovanjskega bloka. Investicijo je vodil in financiral koncesionar – Sončna zadruga, ki ga je izbrala Občina Gornji Petrovci na javnem razpisu za obdobje 15 let.

V letošnjem šolskem letu smo zamenjali vhodna vrata s košarkarskega igrišča skupaj s celotno konstrukcijo, saj so bila prejšnja že dotrajana.

Ograja okrog otroškega igrišča v šoli je bila tudi dotrajana, zato smo jo v poletnih mesecih zamenjali s sodobnejšo in varnejšo.

(Šolska kronika, šolsko leto 2017/2018)

Na šoli je 124 učencev.

Vsa leta na šoli sledimo novostim pedagoške stroke, novosti ves čas uvajamo tudi v naše delo. Najhitrejši je razvoj na področju informacijske komunikacijske tehnologije. Letos in v preteklih letih je bilo nabavljeno veliko različne komunikacijske tehnologije, ki jo vse bolj vključujemo v naše delo. Administrativni del poslovanja smo popolnoma digitalizirali.

V letošnjem šolskem letu je bila ena izmed prednostnih nalog obeležitev 100. obletnice priključitve Prekmurja z matičnim narodom. Tekom šolskega leta se je zvrstilo veliko dogodkov, s katerim so se učenci, starši in delavci šole seznanili s potekom dogodkov pred 100 leti. Na zaključni prireditvi pod naslovom Festival inovativnosti in ustvarjalnosti (v organizaciji Zavoda Republike Slovenije za šolstvo) smo 6. junija 2019 v Murski Soboti pripravili stojnico, s katero je naša šola predstavila aktivnosti, s katerimi je obeležila 100-letnico priključitve.

Obeležitev 100. obletnice priključitve Prekmurja z matičnim narodom

Vpeljal se je nov način evidentiranja delovnega časa učitelja:

- I. steber - delo vezano na poučevanje
- II. steber - drugo delo skupno vsem učiteljem
- III. steber - drugo delo individualno določeno

Izgradili smo brezžično EDUROAM omrežje, ki je bilo izgrajeno v okviru projekta SIO 2020, ki jo bilo v deležu 62,5 % sofinancirana s strani EU.

S prehodom na elektronske števec električne energije in hkrati nekoliko povečano porabo električne energije (peč na sekance) smo morali povečati tudi moč varovalk.

V jedilnici smo na strop montirali akustične plošče, ki ne odbijajo zvoka. Investicija je bila smiselna in je tudi učinkovita, saj smo s tem tehničnim ukrepom bistveno zmanjšali hrup v jedilnici in posledično poskrbeli za boljše pogoje, tudi za zdravje učencev in zaposlenih.

Svet zavoda je 15. maja 2019 imenoval Johanna Laca za ravnatelja za naslednji petletni mandat.

(Šolska kronika, šolsko leto 2018/2019)

Na šoli je 125 učencev.

8. oktober - V okviru prednostne naloge šole - "Sodelovanje s starši v podporo učenja" je prvo delavnico za kolektiv izpeljala dr. Jolanda Lazar.

12. 2. – V organizacija podjetja "Varni Internet" smo v dopoldanskem času organizirali delavnice na tematiko varna raba Interneta. V popoldanskem času smo na isto tematiko organizirali predavanje za starše.

Februarja se je v Evropi začel širiti korona virus, ki se je predtem decembra pojavil na Kitajskem. V Sloveniji so prvi primer okužbe potrdili 4. marca 2020. Virus se je hitro širil in ogrožal življenja, predvsem starejše populacije z zmanjšanim imunskim sistemom in pridruženimi boleznimi. Vlada Republike Slovenije je v skladu z zaostritvijo razmer sprejemala sorazmerne ukrepe. Tudi v šolah smo sprejeli številne ukrepe. Povečali smo skrb za osebno higieno rok in higieno kašlja, na vhodih v šolo in vrtec smo namestili tudi razkužila.

Ker se je virus zelo hitro širil, je vlada RS v sodelovanju z zdravniško stroko in civilno zaščito v četrtek, 12. marca 2020, sprejela sklep, da se ponedeljkom 16. 3. 2020 za vsaj dva tedna zaprejo vsi vzgojno-izobraževalni zavodi. Sprva so načrtovali nujno varstvo otrok v vrtcih in šolah, vendar je nova vlada (nastopila je s 13. marcem 2020) tudi to preklicala. Ustavil se je javni promet, zaprle so se meje, ustavila se je proizvodnja v večini proizvodnih obratov. Kjer je bilo mogoče, se je delalo od doma. Ukrepi vlade so se iz dneva v dan stopnjevali. Gibanje državljanov je bilo nekaj časa omejeno na območje občin.

V šolah se je pričel pouk na daljavo. Učitelji so učencem gradiva objavljali na spletni strani šole. Povratne informacije o učenčevih izdelkih so učitelji prejeli po e-pošti, pozneje tudi v spletnih učilnicah. Komunikacija je potekala tudi po telefonu in s pomočjo video povezav. S starejšimi učenci smo komunicirali neposredno, z mlajšimi s pomočjo staršev.

Učitelji so se ob izvajanju pouka na daljavo hkrati tudi na daljavo izobraževali na tematiko dela na daljavo. Spoznavali so Arnesove spletne učilnice. Vse bolj večji so bili tudi dela z različnimi videokonferenčnimi orodji.

Tekmovanja, ki so bila načrtovana za ta čas, so vsa odpadla. Odpovedali smo tudi načrtovano šolo v naravi in vse ekskurzije.

Delavci šole, ki jim ni bilo mogoče zagotoviti dela (tehnični delavci, strokovni delavci vrtca), so bili večinoma na čakanju na delo doma z 80 % nadomestilom plače.

Konec aprila in v začetku maja je število okuženih v državi padalo, zato je vlada začela rahljati ukrepe. Začelo se je tudi načrtovanje vrnitve otrok v vrtec in učencev v šolo.

Pouk do konca šolskega leta je potekal ob upoštevanju strogih priporočil NIJZ in znotraj mehurčkov.

(Šolska kronika, šolsko leto 2019/2020)

Na šoli je 125 učencev.

Poleti 2020 nam je ob nalivih začelo zamakati pri vhodu v telovadnico in delno v jedilnici. V tem delu je več strešnih konstrukcij (jedilnica in telovadnica se stikata s šolsko zgradbo). Jeseni smo sanirali poškodbe na strehi, nato pa še posledice zamakanja.

Poleti smo zamenjali lovilec maščobe pri šolski kuhinji, saj je stari bil že dotrajan. V okviru zamenjave smo zamenjali tudi precejšen del odtočnih cevi. Meteorne vode, ki so prej dotekala v zbiralnik maščobe, smo preusmerili v sistem za odtok meteornih voda in s tem razbremenili delovanje čistilne naprave.

V začetku šolskega leta smo jasno dorekli komunikacijske kanale v primeru dela na daljavo: Arnesove spletne učilnice, Microsoft Teams za videokonference, spletno pošto in telefon.

V letošnjem letu je bilo več pozornosti namenjeno domoljubju in obeležitvi 30. letnici plebiscita in samostojnosti Slovenije. V mesecu decembru je bil izveden kulturni dan na daljavo z naslovom Dan samostojnosti in enotnosti, v okviru katerega so učenci spoznavali državne simbole, pomembne osebnosti s področja kulture, športa, ki so pripomogli k prepoznavnosti Slovenije, spoznavali pomembne državne institucije, pomembne dogodke, ki so zaznamovali plebiscit in osamosvajanje Slovenije, ter pomembne politične osebnosti, ki so delovale v času plebiscita ter zaznamovale prvih 30 let samostojne Slovenije. Učenci so z različnimi dejavnostmi (ogled kratkega filma, poustvarjanje na likovnem in literarnem področju, izdelava časovnega traku, ppt predstavitve, iskanje informacij v različnih virih) odkrivali pomen dogodkov v času plebiscita in razglasitvi rezultatov le tega.

Ob slovenskem kulturnem prazniku so učenci šolskega novinarstva posneli intervju s Ferijem Lainščkom, prejemnikom letošnje velike Prešernove nagrade. Posnetek intervjuja smo objavili na spletni strani šole.

Meseca oktobra je prišlo do zaprtja šol. Pouk na daljavo je potekal od 19. oktobra do 26. januarja za učence razredne stopnje in od 19. oktobra do 22. februarja za učence predmetne stopnje ter v času med 1. in 11. aprilom 2021 za vse učence. Strokovni delavci so vsak teden zapisali evalvacijo dela na daljavo. Aktiva razredne in predmetne stopnje sta imela video srečanje vsaka dva tedna. Na vseh srečanjih aktivov je bil prisoten tudi ravnatelj, ki je ves čas koordiniral potek dela na daljavo. Analizo dela na daljavo smo opravili tudi na Svetu staršev OŠ Gornji Petrovci.

Na strokovnem področju smo ves čas sledili priporočilom Zavoda Republike Slovenije za šolstvo. Po jesenskih počitnicah je prišlo do spremembe šolskega koledarja, ko so bile počitnice podaljšane za en teden. V tem tednu so se naši strokovni delavci izobraževali po priporočilih in navodilih ZRSS. Napredovali smo predvsem na področju video tehnologije, posamezni učitelji so se začeli tudi snemati in objavljali v spletnih učilnicah svoje izobraževalne posnetke. Uporabljali smo razno programsko opremo in poskušali biti inovativni. Uporabljali smo tudi spletne učbenike, ki so jih založbe dale na razpolago brezplačno.

Novembra je ministrica za izobraževanje izdala sklep, da bo namesto dveh ocenjevalnih obdobj v šolskem letu 2020/2021 le eno ocenjevalno obdobje.

Poseben izziv nam je ob vrnitvi učencev v šolo prestavljal pouk v "mehurčkih". Za ta ukrep ni zadostnega kadra na šoli in vrtcu, zato sta bili še posebej dobrodošli delavki, ki sta bili zaposleni preko projektov Prva zaposlitev in Učim se biti učitelj. Razširjen program je bil osiromašen, saj učencev nismo smeli združevati, zato interesnih dejavnosti praktično nismo izvajali.

(Šolska kronika, šolsko leto 2020/2021)

Spomini, ki ne zbledijo ...

Po sledih spomina moje babice in mame

Osnovna šola Gornji Petrovci, ki jo tudi sama pridno obiskujem, praznuje 60 let, kar se meni zdi zelo veliko. Ker je šestdeset let velika števila, ima šola dolgo zgodovino. Nato pa sem pomislila na mojo mamo in babico, ki sta mi večkrat pripovedovali, kako je izgledala šola v času, ko sta jo obiskovali, kakšne vragolije so ušpičili in tudi o tem, kako strogi so bili včasih učitelji v primerjavi z današnjimi. Odločila sem se zapisati zgodbi babice in mame.

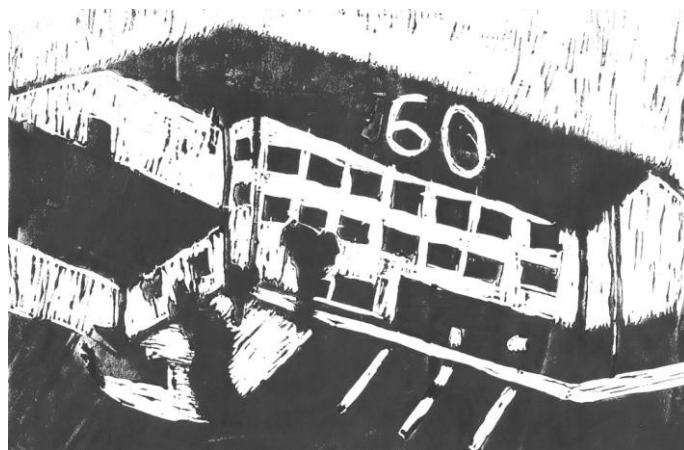
Za začetek vas bom popeljala v čas, ko je še moja babica Nada Temlin hodila v šolo. Povedala mi je, da je bila celo prva generacija učencev na osnovni šoli v Gornjih Petrovcih in to me je zelo navdušilo, saj me je zelo zanimalo, kako je izgledala šola čisto na začetku. Postavila sem ji veliko vprašanj, na veliko večino mi je vedela odgovoriti, nekaterih stvari pa se ni spomnila, saj je od njenih osnovnošolskih let minilo veliko let.

Za začetek me je zanimal izgled šole. Babica mi je povedala, da tam, kjer so zdaj učilnice za prvi, drugi in tretji razred, sta včasih delala zdravnik in zobozdravnik, babica je tja hodila na zdravniške in zobozdravstvene preglede. Najbolj pa me je zanimalo, kakšni so bili učitelji in kako so se razumeli v razredu. Moja babica mi je povedala: »Učitelji so bili zelo strogi in če nismo naredili naloge ali pa smo bili poredni, smo si morali iti ven odrezat šibo in jo prinesiti v razred, tam smo s šibo dobili po prstih. Nekateri fantje pa so bili iznajdljivi in so šibo, preden so jo prinesli v razred, malce prerezali, da se je šiba razpolovila, ko jih je učitelj udaril po prstih. Tudi ravnatelj je bil zelo strog in če nisi bil priden, ti je rad primazal kako za uho. No, v razredu smo se dobro razumeli in skupaj smo nagajali učiteljem, čeprav smo bili zaradi takih vragolij pošteno kaznovani in smo za kazen morali ostati v šoli, doma pa je zaradi poznega prihoda spet šiba pela. Prav tako pa so starši hodili na sestanke in tam izvedeli za naše vragolije.« Babica mi je povedala tudi to, da so v šoli dobili samo malico; to me je presenetilo, če samo pomislim na to, kako lačna sem jaz, ko čakam na kosilo po napornem šolskem dnevu, oni pa so dobili samo malico. Spomnila se je, da so običajno za malico jedli enolončnice, kruh, jabolka in pili čaj, kavo ter mleko. Zanimalo me je tudi, ali so imeli hišnika in kje so imeli včasih telovadnico, če so jo sploh imeli. Odgovorila mi je: »Hišnika sploh ni bilo, za okolico pa smo morali poskrbeti mi otroci, grabljali smo in pometali. Telovadnico smo imeli in če se prav spominjam, je bila telovadnica včasih na tem mestu, kjer imate zdaj jedilnico.« Zanimivo, mi pometamo in grabljamo samo kadar imamo čistilno akcijo, pa še takrat naš trd trud pokvari veter. Za konec pa sem jo povprašala o šolskih potrebščinah, redovalnici, predmetih, spričevalu in o načinu ocenjevanja. Pove mi: »Naše šolske potrebščine so bile večinoma lesene, to so bile lesena peresnica, leseno ravnilo in geotrikotnik, radirka in nalivnik. Redovalnico smo imeli zapisano v posebnem zelenem zvezku, katerega smo morali pustiti v šoli, v ta zvezek smo pisali tudi pisna ocenjevanja. Ustno smo tudi morali odgovarjati za oceno. Spričevalo pa se je v tistem času imenovalo izkaz. V šoli smo imeli naslednje predmete: glasbo, risanje, zgodovino, zemljepis, nemščino, slovenščino in matematiko, hodila pa sem tudi k pevskemu zboru, s katerim smo nastopali za praznike. Povedati pa moram, da je v tistem času veliko učencev zaostalo ali po domače buknilo razred.«

Ker je tudi moja mama Suzana Temlin obiskovala to osnovno šolo, sem tudi njo intervjuvala. Mama mi je povedala naslednje: »V osnovno šolo sem hodila peš. Tako sem dnevno, s polno torbo knjig na hrbtu, prehodila minimalno 6 km. Zaradi tega sem bila zelo športno aktivna, na šoli sem beležila najboljše rezultate v teku in hodila na razna tekmovanja izven šole. Učitelji so bili zelo strogi, učenci smo se jih kar bali. Skoraj ni bilo šale, vsi so bili bolj resni in ogromno smo se morali učiti. Naše knjige so bile enolične, monotone, brez barvnega tiska, delovnih zvezkov skoraj nismo poznali, le pri nemščini. Ogromno smo morali pisati z roko. Ni bilo ne računalnika ne telefona. Če si imel Jolly barvice, si spadal med bolj premožne učence. Šolsko

torbo sem imela vsa leta isto. V šoli smo imeli le malico. Ko smo za malico dobili na primer jogurt, smo se topli, kdo ga bo dobil. Včasih so kuharice po 12. uri nastavile pladenj kruha, ki smo ga z veseljem vse pozobali, komaj smo čakali na to. Kar se tiče kosila, sem ga zadnji dve leti imela, ker mi ga je dedek plačeval. Večina otrok kosila ni imela, ker si ga ni bilo mogoče privoščiti glede na socialni položaj družin. Jaz sem hodila k dodatnemu pouku in na državna tekmovanja, zato sem zelo dolgo ostajala v šoli in sem rabila hrano. Se pa spomnim, da smo kot učenci sami obdelovali šolski vrt, iz katerega so nam potem v šoli kuhali. Bilo je zelo lepo, ampak skromno. Imeli smo kar tri športne učitelje, ki so bili pravi telovadci, zato smo tudi mi bili zelo spretni. Bilo pa nam je kar precej hladno, saj se je s kurjavo varčevalo, okna so bila že dotrajana. Imeli smo zelo strogega ravnatelja. Tudi učiteljica nemščine, ga. Čeh, je bila zelo stroga, moram pa jo zelo pohvaliti, da nas je zelo veliko naučila in da nemščino obvladam v nullo. Se pa spomnim učiteljice, pri kateri so morali naši dečki držati hruške s prsti in so na ta način bili tepeni. Nihče nas ni pazil med odmorom, bilo je polno izgrediv. Dečki so se radi topli, tudi dekleta smo jim vmes dale batine. Imeli smo pa lepo knjižnico. Na šoli smo imeli zobozdravnika, ki pa sploh ni bil prijazen. Vsi smo se ga bali. Je pa bilo super, da nas je skoraj vsak dan obiskal sladoledar, ki je prodajal kepice sladoleda kar iz prtljažnika avta in na teden sem si enkrat kakšno kepico privoščila. Moram pohvaliti vse učitelje tedanjega časa, pa začnem od začetka po razredih: Amalija Lang, Olga Časar, Šarika Kučan, Šarika Gubič, potem pa višja stopnja: Bernadrda Đekovski, Johann Laco, Branko Sapač (bil je tudi ravnatelj, ki je žal tragično preminil), bil pa je super učitelj, Danica Čeh, Drago Gašpar, Danica Rems, Aleksander Ružič, Irena Horvat, Lukrecija Marič, Sandi Červek, Mateja Horvat ...upam, da sem jih omenila vse.

Linorez, Timo Kuronja, 9. razred

Bila sem ena najboljših učenk in hvaležna sem jih za pridobljeno znanje. Za konec bi rada povedala, da sem ponosna, da sem lahko obiskovala to šolo. Kar pa sem pogrešala, pa je bilo nadaljnje usmerjanje v šolo. Ker še vedno spadamo v bolj zaostalo območje, želim, da se otrokom pred vstopom v srednjo šolo bolj prisluhne, naj se nikogar ne podcenjuje. Jaz sem imela res vse zaključeno pet, uspešno sem končala študij, želim pa povedati to, da petice niso merilo. Učenci morajo biti motivirani, morajo verjeti vase, rabijo energijo učiteljev in veliko spodbudo, ker nismo vsi v vsem dobri, se pa znamo dobro dopolnjevati in v današnjem svetu manjka sodelovanja in odkritosti. Učenec si mora upati in izbrati vedno več glede izobraževanja. Tako, želim vam čim več lepih, nepozabnih trenutkov, preživetih na OŠ Gornji Petrovci.«

Zoja Sukič, 9. razred

60 let šole

Ta spis sem napisal na podlagi podatkov, ki mi jih je povedala moja babica, rojena 4. 9. 1956.

Babica je vstala ob pol sedmi uri in se ob 7. uri odpravila proti šoli. Ker takrat avtomobilov še niso poznali, so morali v šolo hoditi peš. Babica je imela do šole 2 km. Ko je prišla v šolo, niso imeli omaric in pa stoyal za oblačila. Poleti se niso preobuli, ampak so bili pri pouku obuti. V zimskih mesecih pa so se preobuli in odložili jakne, saj so zime takrat bile še zelo hude.

Prva šolska ura se je začela ob 8. uri. Trajala je 45 minut. V učilnicah ur takrat še niso imeli, tako da niso mogli tako kot mi vsakih pet minut pogledati, kdaj se bo ura končala. Po 1. uri so imeli malico - največkrat je to bila mlečna kava oz. čaj in namazan kruh s maslom ali marmelado. Nato so se šli nazaj učiti. V šoli so imeli matematiko, slovenščino, biologijo, kemijo, fiziko, glasbeno vzgojo, telesno vzgojo in pa moralno vzgojo. Takrat so imeli še tuji jezik nemščino. Nekoč niso imeli naa izbiro tudi tujega jezika kot ga imamo danes. Zato velika večina starejših ljudi ve nemščino in ne vejo veliko angleščine.

V spodnjih prostorih je šola imela zobozdravnika (Kerčmar Aleksandra) in imeli so tudi zdravnico (Ružo Vrek).

Ko so prišli v 1. razred, so dobili posebne čepice in pa seveda rutico. Pri telesni vzgoji niso telovadili v telovadnici, ker telovadnice še niso imeli. Takrat so telovadili na hodnikih, če pa je bilo zunaj lepo vreme, so bili zunaj. Kasneje pa so telovadnico že dobili. Učence od 1. do 4. razreda je takrat imel en sam učitelj, od 5. do 8. razreda pa so imeli različne učitelje in so bili v eni sami učilnici tako kot danes. Na urniku so imeli približno po 5 do 6 ur na dan. Zanimivo je, da so učenci nižje stopnje v šolo hodili popoldne, učenci višje stopnje pa so hodili v šolo zjutraj. Če pri pouku učenci niso sodelovali, so se obračali ali pa so nagajali, so jih učitelji včasih povlekli za uho ali so jih s pestjo udarili po glavi.

Slika, Lucija Andrejek, 6. razred

Ustno in pisno ocenjevanje некоč ni bilo napovedano. Ko se je učitelju zahotelo, jih je samo naenkrat povlekel ven in jim z največjim veseljem zabil cvek. Pisna ocenjevanja so se včasih imenovala kontrolne naloge. Sicer pa kontrolnih nalog niso pisali velikokrat, ker če te je učitelj vsak teden povlekel ven, si tako imel že preveč ocen. Pri kontrolnih nalogah so na list dobili vprašanja in nato na list napisali svoje odgovore. Imeli so tudi kakšne učbenike. Pisali pa so v zvezke. Zvezke so učitelji vmes pobrali ter jih ocenili. Zanimivo je bilo tudi to, da so se v petem razredu učili srbohrvaščino in pisali cirilico.

Včasih so starši učiteljem prinesli kakšne »darove« (škoda, da to danes več ne deluje), to so bila jajca, potem domača šunka, včasih pa so jim prinesli tudi petelina, da so potem dobili boljšo

oceno. Šolska pravila takrat še niso bila napisana. Že v prvem razredu so jih ocenjevali. Od 1. do 8. razreda so imeli izkaz, v katerem so bile vpisane vse ocene. V 8. razredu pa so dobili spričevalo, na katerem so bile ocene. To spričevalo si potem lahko nesel v srednjo šolo.

Aljaž Kučan, 8. razred

Linorez, Lea Bencik, 9. razred

Intervju z mojim dedkom

Informator Jožef Kuronja, rojen leta 1954

Letos naša šola praznuje 60. let. V njo je hodil moj dedek, mama, teta in zdaj še jaz ter moj bratranec. Šola se je kar spremenila v teh 60. letih. Pogovarjala sem se z dedijem in povedal mi je kar veliko stvari. Vabim te k branju, verjamem, da ti ne bo žal. In da še omenim - pogovor oziroma intervju je napisan v knjižni slovenščini in v prekmurščini.

Dedi, vem, da si hodil na našo šolo, povej mi kaj več o njej ...

Dedi, znan, ka si odo na našo šaulo, povej me kaj o njej ...

Ja, draga Nina ... koliko let je že od takrat, joj ... Reš je, hodil sem na osnovno šolo Gornji Petrovci, samo štiri leta. Prve štiri razrede sem hodil v Ženavlje, ker so Neradnovci spadali tja, od petega razreda do osmega pa v Petrovce. Po mojem ti še nikdar nisem omenil, da je moj oče, tvoj pradedek, pomagal pri gradnji šole. Bil je kot varnostnik, ki je čez noč pazil material različnih gradbincev, da ga ne bi kdo ukradel. Jaz pa sem že kot majhen otrok šel včasih z njim in se tam igral.

Ja draga Nina .... kelko lejt je že od tistoga vajji .... Rejsan odo san na osnovno šaulo Gornje Petrauce, samo štire lejta. Prve štire razrejde san odo v Ženavle, ker so Maranovce spadale ta. Ta ka od pejtoga razrejda pa do osmoga pa v Petrauvce. Po mojon te še nikdar nejsan pravo, ka je moj ate, tvoj pradejdek pomago pre gradnje šaule. Biu je čuvaj, kere je čez nauč pazo materjal od različnih majstrov, ka jih ne be što vkradno. Ges pa že kak mele fičfirič san včaseh odo z njin pa se tan špilo.

Vau ... No, kako pa je nekdanj izgledala šola, pač notranjost? Telovadnica, jedilnica ...

Vau... no kak je pa te zglednela šaula, pač notre? Telovadneca, jedilneca ...

Na spodnjem hodniku je bil zobar oziroma zobozdravnica, ambulanta, pa lahko se pohvalimo, da je tukaj bil eden prvih rentgenov. No, saj so ga v Murski Soboti tudi imeli, samo v tem delu Prekmurja pa, da bi jaz vedel, ga ni bilo, razen pri nas. Aja, pa tukaj je delala znana zdravnica Ruža Vreg. Zdravnica je pa v šoli imela tudi svoje stanovanje. Jedilnica šole je bila najvišje. Tam je tudi bila kuhinja. Preoblačili smo se pa na hodnikih. Tam, kjer je zdaj jedilnica, je nekdanj bila avla. Telovadnice ni bilo, pozimi smo imeli telovadbo v avli, poleti pa zunaj. Kurili smo na premog. Smo... mislim na to, da smo mi morali premog dajati v peč. Joj, vse smo bili črni. Aja, če sem pa že prej omenil kuhinjo, bilo je več kot 4 kuharice in dosti čistilk.

Na spaudnjon hodneke je biu zaubar ale pa zaubarca, ambulanta, pa leko se pohvalemo, ka smo mele eden prveh rentgenov. No vsaj v Sobote so ga tüde mele, samo v ton dele Prejkmurja pa ka be ges znau nej, samo prinas. Aja pa tü je tüde delala ena znaneh doktorc Ruža Verk. Doktorca je v šaule mejla tüde svoje stanovanje. Jedilneca je bijla najviše. Tan je bijla tüde künja. Preoblačele smo se na hodneke. Tan ge je zdaj jedilneca je inda bijla aula. Telovadnece neje bilau, pozime smo mele telovadbo v aule, poleti pa vinej. Kújrele smo na premog. Smo... mijslen na tau ka smo mij mogle premog dajate v pejč. Vajj vse smo bilij čarne. Če san že perlej omejno künjo, bilau je več kak 4 kújarc pa puno čistilk.

Vidim, da se je kar nekaj stvari spremenilo. Kako so pa bili razredi, kdo je bil ravnatelj?

Vijden ka se je ker doste stvari spremenijlo. Kak so pa bilji razrejde, što je biu ravnatelj?

Na šoli je bilo več kot 450 učencev. Vsak razred se je delil na a in b. V 1. razredu, na primer v a, je bilo najmanj 25 učencev. Dvakrat več kot vas. Čisto prvi ravnatelj je bil Miroslav Viher. Moj prvi ravnatelj pa je bil gospod Trplan, moj prvi razrednik na tej šoli pa Zdravko Horvat, kateri je bil Suzi, tvoji mami, ravnatelj. Mi smo bili četrta generacija učencev. Da ne pozabim, ker se nam otrokom ni dalo po stopnicah hoditi, smo se kar po tisti lesenih ograjah peljali, če si imel srečo, nisi priletel direkt v ravnateljve roke.

Na šaule je bilau več kak 450 učencov. Vsake razrejđ se je delil na a pa b. V enon razrejđe na primer a je bilau najmenje 25 učencov. Dvakrat več kak vas. Čisto prve ravnatelj je biu Miroslav Viher. Moj prve ravnatelj pa je biu Gospaud Trplan, moj prve razrejđnek na tej šaule pa Zdravko Horvat, kere je bil Suze, tvoje mame ravnatelj. Mij smo bilij četrta generacija učencov. Aja, ka ger ne pozaben, mi kak deca se nan je nej dalo doj po stubaj ite, pa smo se po tisteh leseneh ograjah pelale, če se meu srečo nejse prileto direkt v ravnateljve rauke.

Risba, Rene Malačič, 8. razred

Kako si pa hodil v šolo?

Kak se pa odo v šaulo?

Kako pa misliš ... peš, poleti pa s kolesom.

Kak pa mijsleš ... peške, polete pa z biciklenon.

Kaj vse ste pa imeli za predmetov in kako dolgo je trajala ena šolska ura? Kdaj ste zjutraj začeli s šolo?

Ka vse ste mele za predmetov, pa kak duga je bijla ena šolska vōra? Da ste vgojno začnele s šaulo?

Predmeti so bili slovenščina, srbo-hrvaščina, nemščina, fizika, biologija, glasbeni pouk, tehnika, kemija, zgodovina, zemljepis, računstvo z geometrijo, telesna vzgoja, likovni pouk in gospodinjstvo. Ena šolska ura je pa trajala petinštirideset minut. Šolo smo pa začeli okoli pol osme ure ali pa še prej. Ocenjevali so tudi vedenje. Pa ob sobotah smo tudi hodili v šolo.

Predmete so bilij slovenščena, srbo hrvaščena, nemščina, fizeka, biologija, glasbeni pouk, tehnika, kemija, zgodovina, zemljepis, računstvo z geometrijo, telesna vzgoja, likovne pouk pa gospodinstvo. Ena šolska vōra je trajala štirdesetpejt minut. Šaulo smo pa začnele okaulek pau osme, ale pa še perlej. Aja pa ocenjevale so tüde vedenje. Pa tüde ob sobotaj smo ojdle v šaulo.

Slika, Oliver Sukič, 7. razred

Ste morali nositi kakšna posebna oblačila?

Ste mogle nosete kakšen poseben gvant?

Ne.

Nej.

Vem, da je redovalnica bila knjiga oziroma zvezek. Kakšne so pa bile kazni, ko nisi ubogal?

Znan, ka je redovalnica bijla knjiga oziroma zvezek. Kakšne so pa bilej kazne, da se biu lagve?

Prav imaš. Joj kazni ... Packa, hruška ali si pa šel v kot stat ali pa klečat.

Prav maš. Vajjj kazne... packa, grüjška ale se pa šau v kaut stat ale pa klejčat.

Kakšno torbo si imel in s čim si pisal?

Kakšno se pa mel türbo pa s ken se pijso?

Imel sem usnjeno torbo. Pisal pa sem s svinčnikom ali pa s nalivnim peresom in črnilom.

Meu san lederno türbo. Pijso san pa s svinčnikom ali pa s nalivnen peron pa črnilon.

Dedi, hvala ti za zanimive odgovore.

Dedi, fala te za zanimijve odgovore.

Hvala tebi za taka vprašanja in za obujene spomine: Če bi se lahko, bi se kar vrnil nazaj v tiste čase.

Fala tebe za takšna vprašanja pa obujene spomijne, pa če be se leko, be se kar vrno v tiste čase.

Nina Bedič, 7. razred

Časi, ko je bil moj oče še v šoli

Ko je moj oče hodil v šolo, mu takih stvari ni bilo treba pisati, saj tudi računalnikov ni bilo takih kot so danes.

V šolo so hodili z avtobusom, ki je ustavljal samo na eni postaji v vasi, na katero so hodili otroci peš. Ko je bil v prvem ali drugem razredu, je bil kaznovan od tedanjega ravnatelja gospoda Zdravka zaradi teka po hodniku; ta mu je ušesa nategnil tako, da si je zapomnil, da tega več ne bo delal. Zdi se mu, da je bilo domačih nalog manj kot sedaj in učni program ni bil tako težak.

Spomni se, da so dostikrat kaj naštimali, kot na primer ko se je en učenec skrivil v omaro zadaj v učilnici, drugi so pa učiteljici trdili, da tega učenca ni v šoli. Med poukom je učenec v omari začel praskati po vratih omare, tako da je bilo slišati kot da bi bila miš v omari. Učiteljica je čudno poslušala, drugim pa je šlo nasmeš. Tedaj je učiteljica odprla omaro in ko je zagledala učenca, ga je za ušesa potegnila iz omare in ga kaznovala z neopravičeno uro.

Risba, Maja Koltaj, 8. razred

Oče se spominja, da so kot razred vedno držali skupaj. Računalnikov kot so danes tedaj ni bilo. Takrat so začeli spoznavati komaj prve računalnike (tedaj imenovani Comodore 64). Za vsak učni predmet so imeli delovne zvezke in zvezke. Pisava v zvezkih je morala biti zelo lepa.

Če si tistega časa kaj jezikal, si kar hitro prispel pred tablo in si moral za oceno odgovarjati, kar je pa, če niso bili pripravljeni, hitro zaneslo kako enko (cvek) v redovalnico. Ustno ocenjevanje v večini ni bilo napovedano, za pisno ocenjevanje pa ni bilo predhodnega preverjanja znanja.

Informator: Valentin Časar, rojen 1980

Nina Časar, 9. razred

Intervju z babico

PIA: S katerim letom si vstopila v šolo in katerega leta je bilo to?

BABICA: V šolo sem vstopila s sedmim letom, leta 1964.

PIA: Koliko nadstropij ste imeli v šoli?

BABICA: V šoli smo imeli 3 nadstropja in sicer v pritličju smo imeli zobozdravnika in zdravnika, v prvem in drugem nadstropju pa so bile učilnice.

PIA: Ste imeli jedilnico?

BABICA: Ja, jedilnica in kuhinja sta bili v 2. nadstropju.

PIA: Ste imeli telovadnico?

BABICA: Ja, telovadnico smo imeli, vendar je bila manjša in manj opremljena kot je sedaj.

PIA: Ste imeli malico in kosilo?

BABICA: Malico smo imeli, kosil pa ne.

PIA: So že takrat bila igrišča?

BABICA: Imeli smo samo eno igrišče.

PIA: Ali ste hodili v šolo z avtobusom?

BABICA: Ne, v šolo smo hodili peš.

PIA: Ali ste imeli kazni, če niste naredili domače naloge?

BABICA: Ja, mi smo največkrat za kazen dobili nezadostno oceno.

PIA: Ali si bila še v šoli, ko sta se OŠ Gornji Petrovci pridružili martinjska šola in križevska šola?

BABICA: Ja, v 6. razredu so se pridružili učenci martinjske šole, v 8. razredu pa učenci križevske šole.

PIA: Ali ste hodili na izlete in ekskurzije?

BABICA: Ja, v 6. razredu smo šli v Rimske Toplice, v 7. razredu smo šli na Bled, v 8. razredu pa 5 dni na morje.

PIA: Ste imeli delovne zvezke in učbenike?

BABICA: Delovnih zvezkov nismo imeli, učbenike pa smo imeli.

PIA: Kako dolgo je trajal pouk?

BABICA: Pouk je trajal od 7.30 do 13.00.

PIA: Sta ravnatelj in tajnica imela pisarno?

BABICA: Ja, imela sta pisarno tam zraven, kjer je zdaj zbornica.

PIA: Ste imeli ustna in pisna ocenjevanja?

BABICA: Ja, vse to smo že imeli.

PIA: Ali ste imeli i-tablo in računalnike?

BABICA: Nič od tega nismo imeli.

PIA: Ali ste bili vsako šolsko leto v drugi učilnici?

BABICA: Ne, vsako šolsko leto smo bili v isti učilnici in se nismo selili iz učilnice v učilnico.

Na vsa vprašanja je odgovarjala babica Dragica Lepoša.

Pia Lepoša, 9. razred

Moja pripoved o obiskovanju šole

Informatorica Marta Kalamar, rojena 27. 3. 1960

Kako je šola zgedala navzven?

Ko sem stopila prvič na šolska tla, je šola zgedala navzven tako, da ni bilo ograje, bila je ista fasada kot danes, samo da je bila malo že starejša.

Linorez, Nina Časar, 9. razred

Kako dolgo je trajala in kako je potekala pot v šolo?

Pot v šolo je bila nekje 7 km tja in nazaj; do 6. razreda smo hodili v šolo peš ali s kolesom, v 7. in 8. razredu pa nas je že vozil avtobus.

Kako so zgedale učilnice?

Vse učilnice so imele mize, stole, omare, tablo; projektorja ni bilo, saj v tistem času ni bilo takih naprav. Učilnica je zgedala starejša, tu in tam se je luščil tudi omet, saj takrat ni bilo takih močnih barv kot so danes.

Kako so zgedali toaletni prostori?

Toaletni prostori so bili bolj slabi.

Kako je zgedal hodnik?

Hodnik je bil kot dan danes, ampak namesto omaric so bili obešalniki za oblačila in police za čevlje.

Katere šolske potrebščine ste imeli?

Imeli smo zvezke, peresnice, šestilo, bile so lesene barvice, razne radirke in pa svinčniki.

Ali ste imeli malico in kosilo? Koliko časa ste imeli, da ste se najedli?

Glede prehranjevanja smo imeli samo malico, kajti takrat nismo imeli kosila, saj šola ni bila tako organizirana kot zdaj, starši niso imeli dovolj denarja, da bi nam plačevali še kosilo. Za malico smo imeli na voljo 20 minut.

Ali ste imeli reditelje?

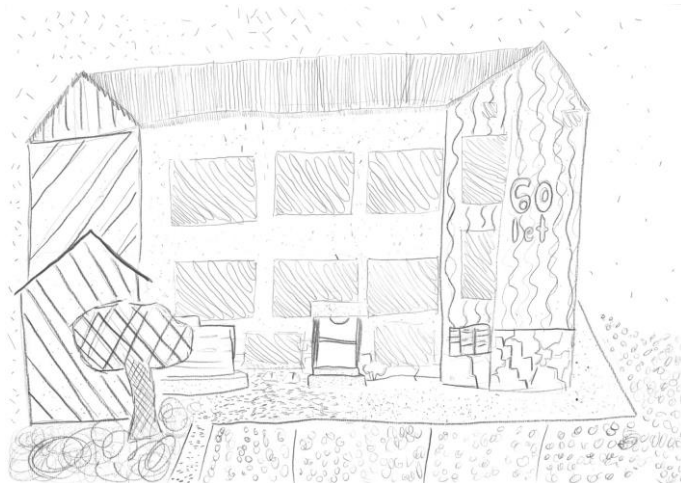
Reditelji so bili kot tudi v današnjem času.

Ali ste imeli odmore?

Kar se tiče glede odmorov smo imeli 5-minutni odmor po vsaki uri. V 7. in 8. razredu se je začelo preseljevanje iz učilnice v učilnico.

Ali ste imeli športne, kulturne, naravoslovne dneve in pa šolo v naravi?

Če se pogovarjamo o različnih dnevih, se pravi, da se nismo tisti dan učili, smo imeli samo športni dan, kajti šole v naravi nismo imeli, na koncu šolskega leta pa smo imeli končni izlet.

Risba, Amia Ožvald, 6. razred

Ste imeli interesne dejavnosti?

Glede šolskih dejavnosti se več ne spomnim. Spomnim pa se, da je bil pevski zbor.

Katere predmete ste imeli in kateri ti je bil najljubši?

Kar se tiče predmetov smo imeli slovenščino, matematiko, zgodovino, zemljepis, gospodinjstvo, fiziko, kemijo, glasbo, športno vzgoja in pa nemščino. Če povem po pravici, se mi ni dopadel noben predmet.

Kakšen je bil odnos med učitelji in učenci?

Glede odnosa med učitelji in učenci so bili učitelji bolj strogi, učenci smo se učiteljev zelo bali. Če smo naredili kaj narobe, smo bili tepeni s šibo po prstih ali smo klečali na zrnih koruze v

kotu, dobili smo tudi podpis, ali smo po pouku bili tudi eno uro zaprti v učilnici. Učitelje smo učenci zelo spoštovali. Imela sem pa tudi prijazne učitelje, kajti če ubogaš, ni nobenih težav.

Kakšna so bila pravila obnašanja?

Nismo smeli kričati na hodniku, kajti če smo kričali, smo bili tepeni od učiteljev.

Kakšen je bil odnos med učenci in kako ste reševali spore?

Če si se s sošolcem skregal, se z njim dva dni nisi pogovarjal, po drugem dnevu si pa pozabil na zamere.

Kakšno je bilo ogrevanje?

Za ogrevanje smo imeli kurilno napravo, kjer so kurili z lesom in premogom.

Ste imeli elektriko?

Elektriko smo že imeli, ampak nismo še imeli računalnikovi in razno raznih projektorjev.

Ste imeli ocene?

Imeli smo ocene, čez celo šolsko leto.

Ste imeli pravice in dolžnosti?

Pravic nismo imeli, dolžnosti pa smo imeli zelo veliko.

Kakšni red so imeli učitelji?

Vsak učitelj je imel svoj strogi red; pri nekaterem smo lahko kričali in govorili, pri drugem pa ne, bilo je zelo odvisno od učitelja.

Kakšni so tvoji spomini na šolo?

Moji spomini so bolj slabi. Razlog za bolj slabo učenje je ta, da smo imeli doma neke vrste kmetijo in ko si prišel domov iz šole, si moral iti takoj past krave in pomagati še pri vseh drugih kmečkih opravilih. Za učenje in šolo časa ni bilo.

Lea Gorza, 8. razred

Slika, Alex Kovač Hozjan. 7. razred

Obiskovanje šole

Informator Vladimir Hozjan, rojen 29.3.1958

Kako je šola izgledala navzven?

Šola je bila popolnoma ista, a brez telovadnice, dvorišče pa je zelo spremenjeno. Na dvorišču je bilo drevo, okoli katerega so se vozili avtomobili. V notranjosti šole pa sta bili zobna ambulanta in zdravstvena postaja.

Kdo je zgradil to šolo?

To šolo je gradila firma, v kateri so bili zaposleni tudi naši starši.

Kakšna je bila tvoja pot v šolo in kako dolgo je trajala?

Pot do šole je bila nepozabna, trajala je približno iz Šulincev pol ure peš, saj takrat avtobusov ni bilo.

Kako so zgledale učilnice?

Učilnice so zgledale prijetno. V vsaki učilnici je bila lončena peč in to je moral hišnik pred poukom zakuriti, naknadno so pa delali tudi centralno ogrevanje na premog.

Katere šolske potrebščine ste imeli pri pouku?

V prvem razredu je bilo obvezno, da si imel plastelin, računalo, navadni svinčnik, en črtasti zvezek in pa en kockasti zvezek, prvo berilo, v nadaljevanju oziroma v višjih razredih pa smo imeli zemljevid, globus, trikotnik, ravnilo, kredo, barvaste krede, krožilo.

Kako so zgledale domače naloge?

Domače naloge so zgledale običajno, branje oziroma reševanje računov in pa učenje.

Risba, Matevž Šanca, 6. razred

Ali ste imeli reditelje?

Reditelje smo imeli. Njihova naloga je bila, da brišejo tablo, spraznijo koš in da učiteljem sporočajo, kdo manjka.

Koliko odmorov ste imeli?

Odmore smo imeli vsakih 45 minut, v šolo se je pa hodilo v dveh izmenah. Ena izmena je bila dopoldne, druga izmena pa je bila popoldne, od 13.00 do 17.00 ure.

Ali ste imeli športne, kulturne, naravoslovne dneve ali pa v šolo v naravi?

Imeli smo samo kulturne in pa športne dneve. Zanimivo je bilo, da ko smo imeli športne dneve, smo se lahko pozimi smučali, poleti pa smo urejali okolico šole, kot na primer urejanje okolice igrišča. Na koncu šolskega leta je bil končni izlet.

Ali ste imeli kakšne interesne dejavnosti?

Interesne dejavnosti smo imeli, npr. pevski zbor in pa folkloro.

Katere predmete ste imeli?

Imeli smo slovenščino, matematiko, spoznavanje narave in družbe, potem zemljepis in pa zgodovino, fiziko, srbohrvaški jezik in pa nemški jezik, športno vzgojo, glasbeni pouk, razredno uro, tehnični pouk, gospodinjstvo.

Kakšen je bil odnos med učenci in učitelji?

Odnos med nami je bil zelo spoštljiv. Učenci smo imeli strah pred učitelji, vsakemu smo se morali pozdraviti z besedo ZDRAVO, zato ker je to bil v tistem režimu splošen pozdrav. Če nismo naredili domače naloge ali nismo znali brati, smo bili tepeni ali s palico ali pa kar s klofuto. Če nisi dal miru pri pouku, si šel klečat v kot. Po palico smo morali iti tudi sami v gozd; ko smo jo našli, smo jo tudi podrezali, da je razpadla, ko nas je učitelj z njo udaril. Tepeni smo bili še tudi z učnim pripomočkom, ki se imenuje leseni meter.

Kako ste se razumeli s sošolci in kako ste reševali spore?

Z nekaterimi smo se razumeli dobro, z nekaterimi pa smo se topli, če se malo pošalim, tudi s pestmi. Drugače pa smo tudi zatožili učitelju, če smo se sprli, a smo si na drugi bili že v dobri, kajti delali smo se, da se ni nič zgodilo.

Kakšna so bila pravila obnašanja?

Osnovno pravilo je bilo, da si moral biti spoštljiv do vseh.

Ali se spomniš kakšnega zanimivega dogodka?

Najbolj na pogozdovanje – sejanje smrek v gozdu, kajti zasluženi denar smo porabili za končne izlete.

Ste imeli malico in pa kosilo?

Malico so imeli samo tisti učenci, za katere so starši plačali, revni otroci pa so kvečjemu v šolo prinesli kakšno jabolko oziroma hruško.

Kakšni so bili toaletni prostori?

Toaletni prostori so bili pravzaprav isti kot danes.

Kakšni so tvoji spomini na šolo?

Spomini na nekatere učitelje so zelo lepi, za nekatere pa lahko rečem, da tudi boleči, saj so nekateri učitelji poniževali učence, ki so bili iz revnih kmečkih družin. Bom pa kar po prekmursko rekel: ENA OD UČITELC JE MOJOME SOŠOLCE PRAVLA KA BOŠ SAMO DOBER ZA GNOJ NAKAPATE, AMPAK GNESDEN JE PA USPEŠEN PODJETNEK.

Lea Gorza, 8. razred

Osnovna šola Gornji Perovci nekoč

Naša šola letos praznuje 60. let. Nastala je leta 1961. Iz leta v leto se je vedno spreminjala in izboljševala.

Nekoč so bili učitelji zelo strogi do učencev in nepravični. Učenci so bili večkrat tepeni. Način šolanja in poučevanja je bil čisto drugačen od današnjega. Niso imeli veliko zvezkov in pisal. Na začetku je šolanje potekalo samo od 1. do 8. razreda. Na to šolo je hodilo zelo veliko učencev, veliko več kot sedaj. Bilo je več oddelkov enakega razreda (npr. 1.a, 1.b). Na šoli v pritličju sta bila zdravnik in zobozdravnik. Prostori so bili drugačno razporejeni kot so sedaj (npr. jedilnica je bila v zgornjem nadstropju). Kuharice so vse kuhale same.

Slika, Lea Gorza, 8. razred

Če nisi imel domače naloge, si moral ostati po pouku in nalogo narediti. Dva učenca sta bila vsak dan v dežurstvu. Ta učenca sta zvonila ob začetku in koncu pouka, če je kdo prišel na obisk, sta ga pospremila v zbornico. Garderoba je bila pri vhodu (ravnateljeva pisarna). Na območju sedanje jedilnice je bila velika avla. Tam je bil en prostor, kjer je poslovala šolska banka. Učenci so imeli varčevalne knjižice, kamor so si lahko naložili denar. V avli je bila tudi miza za namizni tenis.

Učenci so na koncu šolskega leta dobili IZKAZ, v katerega so bile vpisane ocene. Ob začetku drugega šolskega leta so izkaze vrnili v šolo. Ocene so bile enake kot so sedaj. Takrat je bila šola celodnevna, v šoli so bili do treh popoldne. V šolo so večinoma hodili z avtobusom, nekateri bližje šoli pa tudi peš.

Elena Holcman, 9. razred

Osnovna šola Gornji Petrovci v preteklosti

Razporeditev prostorov

Pritličje je bilo namenjeno za zobozdravstveno in zdravstveno ambulanto ter za lekarno. Vhod je bil kot sedaj, torej pri garderobah. Kjer je danes učilnica 1. razreda, je imel zobozdravnik svojo ambulanto, kjer pa sta učilnici 2. in 3. razreda, pa je bila zdravstvena ambulanta. Čakalnica je bila na hodniku, lekarna pa tam, kjer ima manjša stopnja podaljšano bivanje.

Kurilnica je bila približno tam, kjer je sedaj. Kurili so s premogom. Dovažali so ga s strani kuhinje, kjer je sedaj dostava hrane. Večji fantje so ga hišniku pomagali metati skozi jašek, v kurilnico.

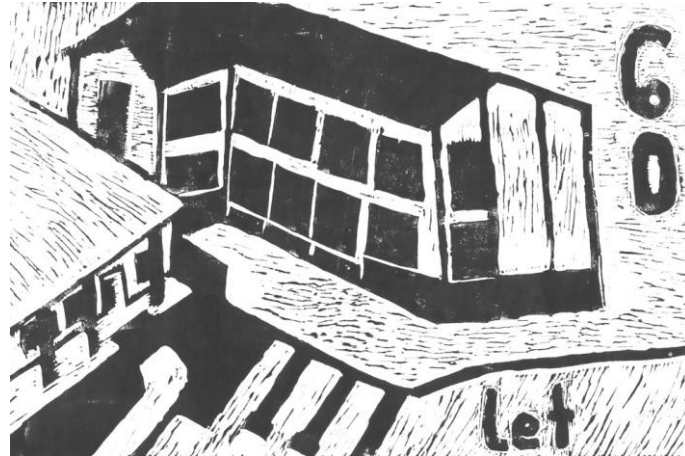

Vhod za zaposlene je bil tam, kjer je sedaj. Najprej je bila garderoba, potem pa avla (jedilnica). Kuhinja je bila v prostorih zbornice.

Glasbena učilnica je bila nad gospodinjsko učilnico.

Učilnice nižje stopnje (1., 2., 3., 4. razred) so bile v prvem nadstropju, desno od kuhinje in jedilnice.

Učilnica višja stopnje (5. – 8. razred) pa so bile v 2. nadstropju.

Linorez, Anja Čahuk, 9. razred

Malica in kosilo

Do uvedbe celodnevne osnovne šole (približno leta 1978) so imeli samo malico. Za malico so večinoma imeli razne namaze, kakšno sadje, jogurt ...

Z uvedbo celodnevne osnovne šole pa so imeli tudi kosilo. Za kosilo pa so imeli večinoma juhe, glavne jedi, sadje ...

Ko je bila celodnevna šola, so bili v šoli približno do 16.00 ure.

Razredi in učitelji

Približno leta 1950 so imeli le 8 razredov. Učitelji so bili zelo strogi. Ravnatelj je približno leta 1980 bil go. Rituper Koloman.

Glavna kuharica je bila gospa Sukič iz Gornjih Petrovcev. Hišnik je bil gospod Ponedeljek Štefan iz Gornjih Petrovcev.

1. razred je učila gospa Lang, živel je v šolskem bloku.

2. razred je učila gospa Časar Olga iz Gornji Petrovcev, živel je tudi v šolskem bloku.

3. razred je učila gospa Rituper Marija iz Križevcev.

4. razred je učila gospa Kerčmar Marija iz Gornjih Petrovcev, živel pri gasilskem domu.

5. in 6. razred je učila gospa Benko Irma.

7. in 8. razred pa je učil gospod Aleksander Ružič, tudi iz šolskega bloka.

Nemščino je učila gospa Čeh Danica – kasneje je bila tudi ravnateljica.

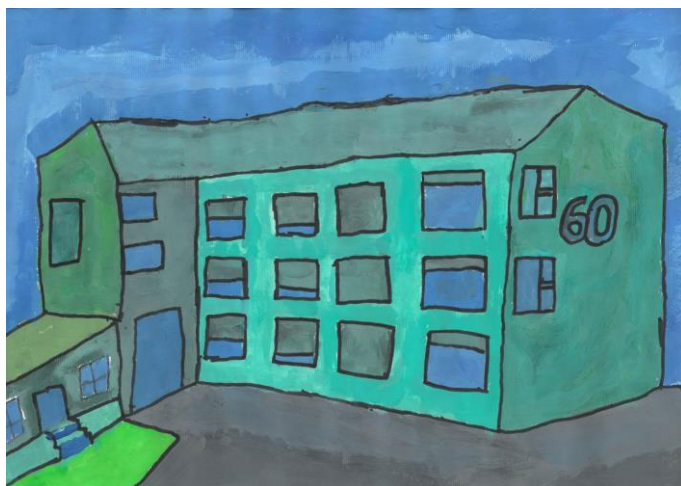
Fiziko je učil gospod Čeh.

Zgodovino in geografijo je učil gospod Ružič.

Slovenščino je učil gospod Horvat Zdravko.

Matematiko pa je učil gospod Celec Štefan.

Živa Časar, 7. razred

Slika, Luka Šarkanj, 7. razred

Šola: danes in nekoč

V času šolanja moje mame je bila tako imenovana 8-letka (imeli so 8 razredov), v šolo so pa šli s sedmimi leti. Tako kot imamo danes vrtec, je bila takrat *mala šola*. Šolanje je bilo podobno kot danes. Do petega razreda je bil razredni pouk – učil je en učitelj. Od šestega razreda do konca šole pa so se učitelji menjavali pri posameznih predmetih. Takrat so imeli podobne predmete kot danes.

Vsebina učenja je bila podobna današnjemu času, mogoče so se nekateri predmeti drugače poimenovali. Geografija se je takrat imenovala zemljepis, namesto tehnike in tehnologije so imeli tehnični pouk. Večina predmetov pa je ostala enako imenovana kot danes (matematika, slovenščina, zgodovina, kemija, biologija, fizika, likovna vzgoja). Kot tuji jeziki pa sta bila nemščina in srbohrvaščina. Športna vzgoja je bila ločena na fante in dekleta. Fantje so imeli učitelja in so večinoma igrali nogomet. Dekleta pa so imela učiteljico in večinoma so igrale odbojko. Okolica šole je bila drugačna, v manjšem obsegu, ni imela toliko igrišč, današnjega vrtca takrat ni bilo. Pred vhodom v šolo so bile stopnice po celotni širini zgradbe, vrata pa na sredini. Pisarni od ravnatelja in tajnice sta bili drugje. Vsi učeni in učitelji so hodili v šolo na glavna vrata (danes je na tem delu pisarna ravnatelja in tajnice).

Avtobus je učence pripeljal na dvorišče. Vhod na dvorišče pa je bil s strani križišča. Avtobus je pripeljal iz Murske Sobote, z avtobusom so se pripeljali tudi učitelji. Pot je bila Murska Sobota – Vaneča – Moščanci – Košarovci – Kuštanovci – Križevci – Gornji Petrovci in nazaj v obratni smeri. Takrat je bila ena relacija, tako so morali otroci daleč hoditi na avtobusno postajo.

V takratnem času je učitelj imel glavno besedo. Bilo je več reda, spoštovanja do učiteljev in tudi učencev med seboj (rivalstvo). V razredu ni bilo vidnih razlik izpostavljenosti, med učenci ni bilo tekmovalnosti glede uspeha (ocen). Kdor ni ubogal, ni imel domače naloge ali je ugovarjal učitelju, je dobil po prstih z ravnilom ali manjšo palico. To ni bilo izrazito pogosto, ampak se je pa pojavljalo.

V tistem času sta bila v spodnjih prostorih (današnji 1., 2., 3., razred) tudi zdravnik in zobozdravnik.

Informatorka Albina Kološa, rojena leta 1965, šolo končala leta 1980.

Anja Čahuk, 9. razred

Risba, Nick Rautar, 8. razred

Babica, vij ste tuj meli šaulo na daljavo?

Gizela Špilak se je rodila leta 1949 v Stanjevcih, majhni vasici na Goričkem, kjer je prva 4 leta obiskovala osnovno šolo, na kateri je poučeval in tam tudi bival vsem dokaj poznan Miroslav Martin Viher. Žal se je šola zaprla, saj so učenci začeli obiskovati šolo v Gornjih Petrovcih. Za več informacij o selitvi učencev, načinu poučevanja in ostalih malenkostih, o katerih se nam morda še sanja ne, bo najbrž najbolje, da povprašamo Gizelo samo.

Naška babica, za začetek mi povej, što vas je kaj včil ete v Stanjovske šauli?

- Kak što? Mij smo samo enoga školnika meli za vse. Viher nas je včiu glasbo, gor si je džau na ramo lipau en takši bejli raubček pa nan je igro na violino, mij smo pa popejvali. Pri športne vzgoji smo se šlij med dvejma ognjoma, tak smo se šlij na trave, ka tū nej bilau igrišča, lovijli smo se, strejlat smo odile z zračno, tau nas je pa sin včiu od Vihera, Pa še nikše tekmovanje je bilau, ka smo šlij strejlat.

Pa te van je nej tak božno šlo, a?

- A vraga nej. Kakšne kazni smo meli. Grūjške držali pa etak (pokaže odprto dlan), placke da smo daubili z boton. Liki nej tau, kda si se naprej nagno, ka si kaj ščeu prepisati, je prišo tak fajm naraje pa si daubo po plejčaj. Ali pa te je z boton drego, Te pa ka tau nej zadoste bilau, si še doma od oče daubo.

Ka pa na Petrauvške šauli so tuj kaj bile?

- Nej gli, ge se samo enoga spomnem.

Ka pa klejčala si nej?

- Nej. Edijno doma sva z Zolivon inauk na drve klejčala, ka sva se kartala pa sva se te nika zbila.

Ah. Ka pa inauk, ka si gučala, ka so vas notre zaprle nige?

- A tau je bilau že v Petrauvcaj, ka nejsmo znali Zdravljice, pa nas je tovarišica not zaprla, te pa pozabila na nas, tak ka je te nas čistilka vō pistijla.

Ti si ojdla v Stanjevce 4 lejta, pa v Petrauvce 4?

- Ja. Edijno v štrton razrejde smo ojdli se v Petrauvce k cerkvi par mejscov, liki znaš, tau se je vse nika vkūp podejralo pa te smo šlij nazaj v Stanjevce, ka smo končale tisto šolsko leto. No, te pejti razrejd san pa šla v Petrauvce, Stanjevce so pa tak ali tak doj zaprle.

Tak približno se kaj spomniš, kak je kaj šaula vö vijdla?

- Ah, ka se pa te ge tau spomnen več. V Petrovcaj naprej je lekar biu asphalt ali pa šauder, ka so nikši taborniki bilij, ka so spali v šauli pa vse. Eti v Stanjevcaj pa je biu samo en prostor pa klopij. Ovak je meu Viher še stanovanjske prostore, samo tan smo šolarge nej odile. Pa te etan kak je tej trajnk pa kak je Milika, tan so skre oneja bilij šakrejtji na štrbunk. Po dvorišči pa trava.

Risba, Matic Novak, 8. razred

Ste meli kakša igrišča?

- Ka še nej? Ja na travi smo se špilali. Edijno te slede je bilau pri cerkvi nika. Te v Petrauvcaj je bilau eno. Pejsek se meni vijdi ka je biu te tan zgoraj. Te je nej bilau tau vse kak zaj vij mate, za košarko pa fuzbal al ka mate še tan gor pa ge so igrala. Mij tau nika nejsmo meli, pa smo tuj šaulo končali.

Ka pa si mejla obüto, za po šauli mijslen?

- V Stanjovcaj eti smo ojdli v cipelaj pa največ batašaj, ka tü biu takši pod z nikšen čarnin vö namazane. Ovak san pa ge mejla takše ene, ka mi je delo šujšter, ka so me tak tijščale, ka san jih nej mogla nosite. V Petrauvcaj pa je parket biu, pa smo odili v copataj za po kuči nosite.

Ka si pa mejla kaj oblečeno?

- Ka san pa te mejla. Nikše cote, ka je Ljubljanska ta ličijla pa te meni dala. Pa včase, kak san domau prišla, san mogla cote doj ličite pa stare gor za doma vlačiti. Samo nejsan kak ti bijla - sakši den drüjge cote pa etak pa ovak. Cejli keden san isto nosila, včasih mogauče dvauje načišno. Pa mejla san še nikše cipale, visko pejto so mele, ka strina je tuj malo nogau mejla, pa jih je te nej ta ličijla. Meni jih je dala, pa san šla z njimi v šaulo, san komaj ta prišla, vej domau san te že tak šla, ka san jih v rokaj nesla pa po kamenje san bausa šla.

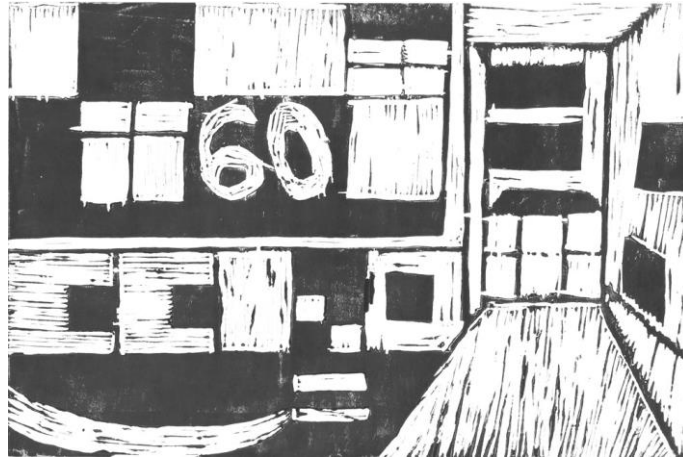
V kon si pa zvezke nosila?

- Lederna taška je bijla, ka jo je strijc Ljubljanski ta lüčo, takša mejka. Samo tisto je že vse hin bilau, ka kak san knjige nesla, san tak pod paždžon mejla, ka na srejdi je lüjknja bijla, pa bi ovak se ta zatepla. Vej taške mi oča nej küjpo.

Kak si se pa navadila na drüjgo šaulo?

- Kak? Ja nika, dukša paut mi je bijla, pozijme snejg do kaulen. Mogla san se navaditi, ka bi te drüjgo. Pa nan je inači bilau, ka smo v Stanjovcaj meli prviva dva razrejda vgojno, oviva dva pa sledi, popaudnejve, tau v Petrauvcaj je bilau čista nika inači.

Linorez, Nino Koltaj, 9. razred

Kama ste pa plašče obejšali?

- Ah, eti nevejn, če smo koma obejšali. Tü smo meli kakše obešalnik, tau že, liki ovak kak vij zaj mate omarice pa nikše tej, tau mij nika nejsmo meli, edijno v Petrauvcaj lekar smo že meli takšo za cipele, ka doj deješ pa za plašč pa mogauče kakšo aubo, zvüjna tan ge smo not odili.

Ka pa nasplošno, način poučevanja, se ti je bole vidlo ete prinas ale v Petrauvcaj?

- V Petrauvcaj si se segli več nafčo kak pa ete v Stanjevcaj, ka tü je biu znaš somo en školnik, ka je vse včiu, tan je že biu za saki pedmet skoro drüjge školnik. Zvonca je tütj nej bilau. Školnik je z rokami ploskno parkrat rejdoma, pa te smo znali.

Keri školnik al pa školnikojca ti je biu najbole tak vrejdi?

- Stari Viher, nenščino je fčijo, nas je nafčo pa vse. Ge san njeme pri stauli sidejla pa ocejne not pijsala.

Kak pa si mejla malico pa kosilo?

- Kosila nej bilau. Liki za malico tisto mlejko smo daubili že ete v Stanjevcaj, pa nikši ameriški sir, žute, pa marmelado pa žemle, ka smo eta gor mogli ojti kak je bijla gostilna, znaš, tan pauleg Furkovih. Te so pa tak dijšale žemle, smo doj nesle, dva sva nesla, pa saki je eno po paute vkrej zeu, te paje falijlo. Pa pravo Viher: »Naš razred ga je poj« .

V šaulo si ojdla po cestaj kak so gnes ali so bilej kakše drüjge potij tüde?

-Po gaušči, ge bi te šla. Po cestaj bi somo dugo ojdle, ovak so mlajše nej püjstile. Ka inauk san šla po cestej pa se Viher za meno z biciklinon pripelo pa san krejgana bijla.

Ka ste pa kaj naštimavale?

- Ah, ge san tau nika nej.

Gli ge tebi tau vrvlen. Ajde, ka čüjen ...

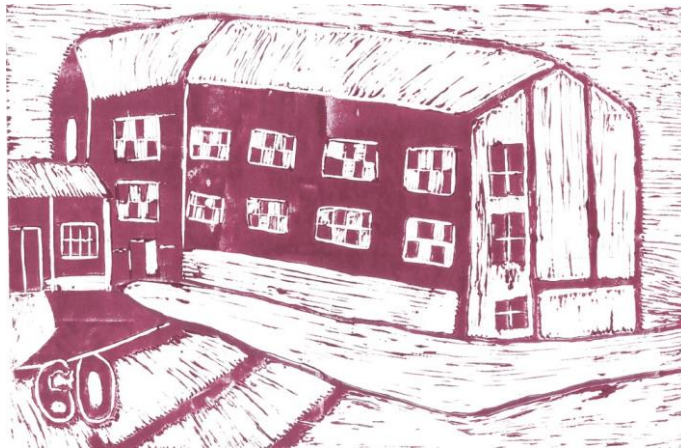
- Dobro ... inauk je edijno biu ov Jožek al ka je, sin od ravnatela, od Vihera mijslen mlajši sin ka je biu, je z meuf v šaulo odo pa je on mejo mentolove cigarejtline, ka smo tan pri brüjtove kadijle, pa nas je Zdravko zaodo, te seje pa krejgo.

Pa ka un za vami odo ali kak te?

- Ja, mijmo je šau. Pa tau nej tü nika, ojdli so školniki po mitingaj pa veselicaj. Če so nas vidli, smo tütj krejgani bilij, pa leko si ukor daubo, ka nej je kaj meu šolar oditi vinej zvečer, ge pa te.

Z dedijon sta vküp ojdla v šaulo, ka se ti je že te povido geli?

- A, ka sva pa ojdla v Stanjovcaj nika, ka je un odo v Mačkovce te. Pa nej se mi je vido, te či bi mi što pravo, ka mo ga kdaj mejla, bi njeme pravla, ka tej je nauri.

Linorez, Zoja Sukič, 9. razred

Tvojo generacijo je zaznamüvo en neprijeten dogodek, bi lejko malo opijsala še tau?

- Tau ka nas je sošolka zapistijla, mijsliš? Ja, nej smo meli zaključek nej valete, nika tau. Te smo nej šlij v šaulo en den, ka smo bilij na pogrejte. Dikline smo bilej v bejlon. Njeno klaup, tan ge je sidejla, smo s čarnin prton preklili, pa vaza z raužami je bijla gor, pa odprejta knjiga.

Po ton, kak se mi tau vse fajn doj zgučala, vijden, ka van dosadno nej je bilau pa ka ste srečanj prek računalnika tuj nej meli al pa kakšoga dela na daljavo :)

- Nej, haha, tau pa rejsan nej smo meli ... Smo se pa segli mele liapu, pa nan je naša šaula ostala v lejpon spomine.

Tia Špilak, 8. razred

Šola nekoč

(Informatorka Danica Rems, rojena leta 1956)

Z mano je Danica Rems, upokojena učiteljica osnovne šole Gornji Petrovci in moja babica. Danes se bova pogovarjali o njenih vtisih na šolo, skozi leta.

Kako ste sploh prišli do ideje, da bi postali učiteljica?

Ko sem po štirih letih končala srednjo kemijsko šolo, se mi še sanjalo ni, da bom kdaj poučevala. Moje ambicije so bile usmerjene drugam, a odločitev je prišla iz mene. In v vseh letih dela z učenci sem spoznala, da sem izbrala prav.

Zakaj ste izbrali ravno šolo Gornji Petrovci?

V letih, ko sem začela poučevati, je bila velika potreba po učiteljih prav v Prekmurju. Za osnovno šolo Gornji Petrovci sem se odločila zato, ker so bili na njej najboljši delovni pogoji. Prav tako so bili v samem kraju najboljši bivalni pogoji, saj sem si že ustvarila družino.

Kdaj ste začeli delati v osnovni šoli Gonji Petrovci?

Na osnovni šoli Gornji Petrovci sem začela poučevati daljnega leta 1978 in vztrajala vse do upokojitve – 40 let, do leta 2018.

So bila ocenjevanja nekoč drugačna od teh danes?

Način poučevanja in ocenjevanja v letih 1978 in naprej je bil dokaj tradicionalen, čeprav smo že imeli celodnevno šolo. Učenci so bili pod stalnim pritiskom strahu učiteljeve avtoritete, ki je bila osnovana na strahu pred negativno oceno. Tako se je dosegla poslušnost, ki pa je bila zelo daleč od ustvarjalnosti. Bile so torej negativne ocene, ni bilo napovedanih spraševanj, ocenjevalo se je tudi vedenje, celo ukori so obstajali.

Kako se je šola sama po sebi razlikovala od današnje?

Sama šola se je skozi leta posodabljala, renovirala. Vsi ravnatelji so skupaj z občino skrbeli za čim sodobnejšo šolo. Velikokrat so se učitelji iz mestnih šol čudili, kako lepo, bogato opremljeno šolo imamo. Sama sem bila zelo ponosna na svojo učilnico s kabinetom, digistorijem, železno omaro, polno kemikalij, sodobne učne pripomočke, kasneje učilnice z računalniki in tablo.

Se vam je zdelo dovoljeno fizično nasilje nad učenci primerno? Pojasnite svoj odgovor.

V samem začetku dela na šoli sem bila priča fizičnemu nasilju učitelja nad učencem, temu sem se najostreje zoper postavila, a bila deležna kritik, ena izmed njih je bila tudi, da sem neizkušen učitelj. Čutila sem potrebo po spremembi poučevanja. Želela sem dovoliti učencem in sebi, da bi bili ustvarjalni, v okviru svojih sposobnosti, in da bi bila vsaka učna ura prijetno doživetje.

Se je vedenje učencev skozi leta spreminjalo?

Učenci se skozi leta niso spreminjali, le okolje, v katerem so živeli, je postajalo drugačno. Ko sem začela poučevati, mi je bil glavni moto znanje. Znanje, kakršnega podajajo znanstveniki. Kmalu sem ugotovila, da otroci potrebujejo nekaj drugega. Nekaj česar ne moreš najti v nobeni knjigi. To je razumevanje. Ne mislim na razumevanje učne snovi, ampak na medsebojno razumevanje, pristen odnos in pogovor.

Mislite, da so snovi postale težje?

Sama učna snov z leti ni postajala težja, spreminjalo se je število predmetov.

So učitelji danes drugačni kot so bili včasih?

Učitelj danes in nekoč? Rečem lahko le, da sem si sama vedno želela biti dober učitelj.

Kakšna sta bila malica in kosilo nekoč?

Malica in kosilo sta bila zelo okusna. otroci so ju radi jedli. Nekateri so celo rekli, da samo za to hodijo v šolo. Kuharice, bilo jih je veliko več kot danes (4), so delale v kuhinji in so pripravljale najrazličnejše slastne domače jedi.

Kašni so vaši spomini na osnovno šolo Gornji Petrovci?

Moji spomini na osnovno šolo so nepozabni. Poskušam si jih otresti iz misli. Pojdite proč. Kaj ne vidite, da berem knjigo, časopis... pojdite proč. Oni pa ostajajo.

Sara Nemeč, 8. razred

Šola nekoč

Vir: Miriam Andrejčák (Kerčmar), rojena 1981

V šolo je mama hodila zelo rada. V razredu jih je bilo 24, 12 dečkov in 12 deklic. Zelo rada se spominja učiteljice iz prvega razreda, »tršice Malčike«. V spominsko knjigo ji je narisala zelo lepo sinico, prav tako pa tudi učiteljice Đekovske, ki ji je bila razredničarka od 5. do 8. razreda.

Glavna šolska vrata so bila spredaj, kjer je danes vhod za zaposlene in obiskovalce. Levo in desno so bile omare, kjer so imeli zložene copate.

Kjer je danes jedilnica, je bila avla, kjer so dežurali učenci 7. in 8. razreda. Dežuren učenec tisti dan ni bil pri pouku, ampak je v zvezek zapisoval obiskovalce, skrbel je za šolski zvonec, ko pa ni imel dela, je v zvezek čečkal. Tam se je vedno videlo, kdo je v koga zaljubljen.

Risba, Saša Felkar, 6. razred

Malico in kosilo so imeli na najvišjem hodniku, kjer so bile razporejene rdeče zložljive mize. Mama se najbolj spomni šmarna, pečenega piščanca z rižem in preluknjanega aluminijastega lončka. Vedno se je videlo, kateri »srečnež« ga je dobil, ker je za sabo puščal sled vse do sedeža. Vrhunec vsakega šolskega leta je bilo razen zaključnega izleta jelkovanje, ki je potekalo 24.12. Učenci so se med sabo obdarovali in bogato okrasili svoje razrede. Nato je v telovadnici bila plesna zabava.

Pri slovenščini in matematiki so ob sredah imeli nivojski pouk, kjer so glede na rezultate bili uvrščeni najboljše, srednjo ali najslabšo skupino.

Oliver Andrejčák, 9. razred,

Zgodovina Osnovne šole Gornji Petrovci

Predstavil vam bom, kako je moja mama hodila v šolo in kaj se je vse spremenilo v zadnjih letih.

Ko je še moja mama bila stara kot jaz, so šli peš v šolo in domov. Pozimi, ko je bil sneg, so pa starši odmetavali sneg in naredili pot do šole. Tisti, ki so pa bili bolj oddaljeni od šole, pa so se vozili z avtobusom.

Pouk so začeli ob 7.30 uri. Imeli so zelo stroge učitelje. Če učenci niso ubogali, so bili tudi včasih tepeni, prejeli pa su tudi ukor. Imeli so ocene za vedenje čez leto. To pomeni, da če nisi bil priden ali nisi ubogal, si imel nižjo oceno. Jedilnica in kuhinja sta bili v najvišjem nadstropju. Zbornica pa je bila nad današnjo kuhinjo. Tam, kjer imamo sedaj fitnes, pa je nekdanje bilo strelišče. V kletnih prostorih so bile tehnična učilnica, učilnica za kemijo in biologijo, glasbena učilnica in likovna učilnica. V srednjem nadstropju so bili razredi nižje stopnje, od prvega do četrtega razreda. Tam je bila tudi pisarna ravnatelja in tajnice. V najvišjem nadstropju pa so bile učilnica za geografijo in zgodovino, učilnica za nemščino, učilnica za matematiko in učilnica za slovenščino. Garderoba pa je bila tam kot je sedaj pisarna ravnatelja in tajnice ter šolski radio.

Pri zapisu sta mi pomagali moja mama Anita Gašpar Malačič, ki je stara 42 let, in moja babica Emilija Gašpar, ki je stara 65 let.

Rene Malačič, 8. razred

Slika, Filip Andrejčák, 7. razred

Intervju s hišnikom ob 60. obletnici OŠ Gornji Petrovci

Informator Ludvik Novak, rojen 1963

Kdaj ste začeli delati kot hišnik?

Na tej šoli sem kot hišnik začel delati leta 2004, torej ta poklic sedaj opravljam osemnajsto leto, delal pa bom še približno deset let. V tem času sem lahko iz prve roke opazoval, kako se šola spreminja, oziroma, kako so se spremenili načini opravljanja del. Spremenila pa se je na boljše.

Kaj vse pa se je pravzaprav spremenilo?

Za začetek, zelo se je spremenila tehnologija. Ko sem začel delati, interaktivnih tabel še nismo imeli. Učitelji so vse ročno pisali na table ali pa so uporabljali grafoskop (nekateri učitelji ga sicer uporabljajo še danes). Računalnike so sicer imeli, vendar so bili veliko počasnejši, kot so danes. Tudi sistem ogrevanja se je spremenil. Čisto na začetku, ko je ta šola šele začela obratovati, so še kurili na premog, ki so ga tudi učenci pomagali spravljati v kurilnico. Ko sem jaz začel delati, smo še kurili na olje, zdaj pa že kurimo na sekance. Sedaj imamo že dovolj dobro razvit sistem, da sekance sam po potrebi pošlje do peči. Na strehi šole imamo sedaj tudi sončno elektrarno. Zelo so se spremenili tudi delovni pripomočki. Dober primer je čiščenje igrišč in okolice. Na začetku sem moral vse listje odstraniti samo z metlo in grabljami. Potem sem dobil mehanski pobiralec listja, ki mi je malo olajšal delo, sedaj pa imam pihalnik, s katerim listje samo spravim na kupe, potem pa jih odpeljem s samokolnico. Glede košnje trave pa se ni spremenilo praktično nič, saj že od začetka kosim s koso na nitko. Edina sprememba je, da sem na začetku imel rotacijsko kosilnico, sedaj pa imam že samohodno.

So opazne še kakšne razlike?

Seveda. Ko sem začel delati, so učenci svoja oblačila shranjevali na obešalnikih, pozneje pa so naredili garderobne omarice za učence od četrtega do devetega razreda. Na tem mestu, kjer so sedaj garderobne omarice, pa so prej bile garderobne klopi z obešali. Včasih je bil največji problem učiteljev, če je zmanjkalo elektrike, sedaj pa, če zmanjka signala. V času, odkar sem na šoli, se je zamenjalo tudi veliko učiteljev, nekaj pa jih je na šoli že dlje od mene. Pri nekaterih predmetih pa so se učitelji v tem času že večkrat menjali.

So se menjali kakšni prostori?

Da, kar nekaj. Pred otvoritvijo vrtca leta 2008 je bilo nekaj današnjih učilnic namenjenih vrtčevskim otrokom. Današnja učilnica za matematiko je bila razdeljena na dva prostora, še pred tem, ko sem jaz prišel na šolo, pa sta kuhinja in zbornica bili na drugih prostorih, jedli pa so na hodnikih, ko so se postavile mize. Ko pa so otvorili vrtec, se je nekaj prostorov premaknilo, nekateri pa so se združili.

Je kakšna razlika med delom pred 17 leti in delom danes?

Danes je z ene strani lažje, saj imam določene pripomočke, ki mi pomagajo pri delu, z druge strani pa je dela več, saj je tudi veliko različnih meritev, ki jih moram točno beležiti. Npr. moram meriti temperature tople in hladne vode, moram pregledovati igrala, pazim, da je v sistemu kurjenja dovolj pritiska. Pogosto moram iti tudi v trgovine, da kupim določene materiale ali stvari za šolo (npr. različne barve, vijake, lepila).

Za konec pa me samo še zanima, kako se po vseh teh letih počutite na šoli?

Delo je vsak dan pestro in zelo zanimivo. Z vsemi sodelavci se dobro razumem, zelo veliko sem v kontaktu z učitelji in učenci, s katerimi se tudi veliko šalimo. To delo rad opravljam in ga bom z veseljem opravljal še nekaj časa. Določene stvari se pri mojem delu spreminjajo, vendar se vsaki spremembi z veseljem prilagodim.

Matic Novak, 8. razred

Slika, Robert Časar, 7. razred

Po sledih ustvarjalnosti naših učencev

Voščilo

Vsem generacijam učencev in učiteljev, vsem nekdanjim in sedanjim zaposlenim in vsem ravnateljem, ki so sooblikovali teh 60. let, voščimo vse najboljše ob visokem jubileju.

Draga šola,

učenci 1. razreda ti želimo, da bi se na tvoje hodnike in igrišča vrnil smeh, veselje, radost in osnovnošolska nagajivost, kot nam jih opisujejo generacije pred nami.

Iskrene čestitke in vse najboljše OŠ Gornji Petrovci,

ti želijo učenci 1. razreda z učiteljico Tadejo Bencak Kerčmar

Voščilo

Vse najboljše ob 60 – letnici šole. Še na mnoga leta in da še naprej služi svojemu namenu. Ostani šola lepa in vesela še naprej, da se bodo otroci lahko pridno učili. Vsem, ki ustvarjajo njeno podobo danes in jo bodo krojili jutri, želimo uspešnega nadaljevanja plemenite poti. Želimo lepo praznovanje.

Učenci 2. razreda z razredničarko Ivanko

Voščilo šoli

Šola, ti velika stavba,
že praznuješ 60. let,
želimo ti veliko učencev,
še na mnogo let.

Pomagala si,
da smo se veliko naučili mi,
se med seboj dobro spoprijateljili,
te z izdelki okrasili.

Znanje naše je bogastvo,
vsak po svoje ga kroji,
vsi se veselimo,
še naprej se učimo.

Veliko otroškega smeha in direndaja,
še na mnoge dni,
učenci 3. razreda z učiteljico,
želimo ti.

Učenci 3. razreda z učiteljico Melito Bračko Hakl

Naša šola

Naša šola na hribčku stoji
in veselo nas vabi,
da v njo pridemo
učit se vsi.

Kevin Kisilak

Res imaš že veliko let
in si morala dosti pretrpet,
a kljub temu smo ustvarjali spomine
in ta dragocenost naj nikoli ne mine.

Aša Küčan

Vsi smo že v šoli sedeli
in se lepo imeli.
Letos je že 60 let,
kjer so učili se že naši stari starši.

Lian Bedič

Letos, ko 60 let praznuješ,
so s tabo naše misli in želje,
da bi še dolgo delila znanje med nas.

An Šnepf

Pred 60 leti je bila zgrajena naša gobica.
Od takrat je vsako leto v svet raztresla generacijo trosov,
polnih znanja.
Draga gobica,
želim ti, da trosiš znanje še mnogo let.

Tvoj trosek Žan Žuntar

Že dolga leta tu stojiš
in znanje nam deliš.
Mladi in radovedni smo,
radi k tebi hodimo.

Zoja Ulen

Danes je poseben dan,
saj naša šola praznuje 60. rojstni dan!

Zala Vlaj

Letos praznujemo 60 let,
spomine obujamo spet in spet.
Od prvih začetkov, do današnjih dni,
še tisoč let naj šola živi!

Matias Klement

60 svečk bo zagorelo,
saj naša šola zdaj slavi.
Da praznovanje bo veselo,
to vsak od nas si res želi!

Hana Andrejčak

60 let je že minilo,
polno glavic tu se je učilo.
Oguljene so prav vse klopi,
veliko znanja tu živi.

Rebeka Ropoš

Šola že 60 let živi,
polne so vse klopi.
Skoraj vse znanje tu dobimo,
dobrih ocen si vsi želimo.

Larisa Andrejek

60 let OŠ JURČEK
Pod gozdičkom šola Jurček stoji,
ki jo cvetje in zelenje krasi.
Vsak dan nas vabi v svoj objem,
daje znanje meni in prijateljem.
Za tvoj 60. rojstni dan ti vse dobro zaželimo
in takoj v šolo odhitimo.

Aleksandra Zupančič

Leta 2001 bila si prenovljena,
s tabo se učimo, da več znanja pridobimo.
Vedno nam boš v mislih pela,
kar si boš želela.
Naše otroke boš učila
in jim še več znanja podarila.

Taira Šeruga

Naša šola je stopila že v 60. leta,
dosti je že doživela.
Zato ji želim vse lepo,
da dolgo bo stala,
ker marsikaj bo še prestala.

Jan Grah Sukič

60. obletnica OŠ Gornji Petrovci

Ponosen sem, da lahko obiskujem našo OŠ. V njej sta si znanje pridobivala tudi moja babica in dedek ter mama. Zavedam se, da so nam na tej šoli omogočene mnoge stvari, ki jih drugod učenci nimajo.

Želim si, da bi tudi moji otroci nekoč obiskovali to šolo.

Neo Horvat

Draga šola,

ob tvojem lepem jubileju ti želimo vse dobro. Hvala ti, ker nam nudiš odlične pogoje za učenje. Ponosni smo nate vsi, ki te radi obiskujemo.

Želimo ti, da bi še naprej imela veliko otroškega veselja in zanimivih, uspešnih dogodkov.

Veliko ljudi se je v tem času ogromno naučilo. Zelo smo ti hvaležni. Še dolgo ostani tako dobra šola kot si sedaj.

Želimo ti, da te bodo učenci radi obiskovali.

Želimo ti, da ostaneš brez razpok in da še 60 let ostaneš v dobrem stanju.

Želimo ti, da boš uspešna in da boš še dolgo dobro delovala.

Vse najboljše za tvojih okroglih 60 let. Kar pomeni, da je tvoja vrata prestopilo 60 generacij, ki so se naučili brati, pisati, računati. Želimo ti, da še veliko generacij stopi skozi tvoja vrata.

Učenci 5. razreda z učiteljico Bojano

Voščilo učencev 6. razreda

Draga šola,

želim ti, da doživiš stoto obletnico in da bi bili tvoji učenci čim bolj živahni.

Želim ti, da boš za se bodoče učence tudi tako dobra kot si zame, saj se zelo veselim, ko sem v šoli – morda malo manj, ko sem pri pouku.

Želim ti veliko sreče, dobrih in uspešnih učencev, da boš še dolgo obstajala in da boš slavila stoto obletnico.

Od kar stojiš, si spoznala veliko otrok, veliko generacij, s katerimi si se srečevala, se še srečuješ in se boš še naprej srečevala. Vsi upamo in si želimo, da boš sredi Gornjih Petrovcev stala še dolga leta, spoznala nove učence in jim dala veliko znanja.

Želim ti veliko lepih in svetlobnih dni.

Majhni in veliki ti iz srca voščimo in ti želimo vse najboljše, pa še vsaj toliko let obstoja.

Učenci 6. razreda

Šola danes

Glede na to, da je veliko besed napisano o šoli nekoč, bom malce osvetlila ta današnji čas obiskovanja šole, ki se pa zelo razlikuje od tistega, kar je bilo v šoli, ko so v njo hodili naši starši, babice, dedki in še kdo.

Dandanes so na primer učitelji v šoli bolj prijazni in nam ponujajo veliko pomoči, poleg tega pa nas še veliko naučijo. Učitelji učencev ne smejo fizično kaznovati, kot so to počeli včasih. Učbeniki in delovni zvezki pa so polni slik in barv. Učenci imamo tudi veliko različnih šolskih potrebščin (nalivnik, svinčnik, kemični svinčnik, radirka, ravnilo, šestilo ...) različnih barv.

V učilnicah imamo veliko več opreme kot so jo imeli v starih časih - recimo projektorje, table in računalnike, ki nam pomagajo pri učenju in razlagi snovi. Pouk je postal bolj zanimiv zato, ker učitelji v učno uro vključujejo različne predstavitve in različne igre, ki so povezane s snovjo pri pouku.

Danes se učimo poleg nemščine tudi angleščino. Šola se po razporeditvi prostorov zelo razlikuje od šole pred 60. leti, ker je več učilnic in imamo lastno kuhinjo. Na šoli imamo raznoliko hrano (malico, kosilo). V kolikor si kdo ne more privoščiti kosila, mu je to plačano preko socialne službe. V šolo ne hodimo peš, ampak nas vozi kombi. Smo lepo oblečeni, zelo raznoliko. Imamo udobne čevlje, različne frizure, imamo vsega preveč.

Edino, česar nimamo, je več športnih rekvizitov in več gibanja. Manjka nam tudi medsebojna komunikacija, saj našo mladost zaznamuje elektronika.

V današnjem času imamo veliko različnih dejavnosti: recimo tehniški dnevi, kulturni dnevi, naravoslovni dnevi in športni dnevi. Na šoli imamo najrazličnejše prostore - recimo naravoslovna učilnica, telovadnica, jedilnica, slovenska učilnica, matematična učilnica, gospodinjska učilnica, računalniška učilnica, moderna knjižnica...

V današnjem svetu/času moramo učenci zaradi koronavirusa pri pouku nositi maske in si redno razkuževati roke, imeti varnostno razdaljo in imamo malico v razredu, ne smemo se družiti z drugimi razredi. Zaradi koronavirusa se učenci višje stopnje ne smemo seliti od razreda do razreda po urnik, saj imamo vsak razred svojo matično učilnico. Bivamo v tako imenovanih mehurčkih in čeprav se že prej nismo ravno družili med razredi, je zdaj še huje, saj nam je to prepovedano. Vsi skupaj pa upamo, da se ne bo spet ponovila šola na daljavo, kot lansko leto, ko smo se od srede oktobra pa vse do februarja šolali od doma, s pomočjo računalnikov.

Zara Sukič, 7. razred

Voščilo

Draga osnovna šola Gornji Petrovci!

Letos praznuješ 60 let, odkar si odprla svoja vrata.

Dnevi, tedni ter leta so minila zelo hitro. Najprej je bil 1. dan, potem 2. dan, nato še 3. dan, 4., 5. dan in na koncu ne 60. dan, ampak je minilo kar 60 let ...

Menim, da si na svojo obletnico lahko zelo ponosna, kakor tudi na vse generacije učencev, ki so te obiskovali.

Taka okrogla in velika številka prinese zagotovo veliko lepih, nepozabnih, pa tudi slabih, žalostnih ter mogoče tudi malce grenkih spominov.

Verjamem pa, da so tebi in vsem učencem ter zaposlenim ostali le tisti najlepši spomini.

Lepo praznuj in veliko nas ne kaznuj!

Živa Časar, 7. razred

Song about our school

In last sixty years,
our school has changed a lot.
Sometimes it was good,
sometimes bad,
but it was never sad.

There were different students,
different teachers
and in all those years they said,
that downstairs
are also scary monsters.

In 2020 covid came
and for all the schools,
it was the same.

We had to use
Zoom and e-mail,
which sometimes
was slow like snail.

And for the end,
I only wish to school,
to be nice, safe and cool.

Matic Novak, 8. razred

Naša šola

Še danes pišem pesem zate, saj zato se spomnim nate, na začetku šolskega leta se začnejo ocene, to pomeni, začetek učenja.

O ti šment, že praznuješ svojih šestdeset let, zato hitro na računalnik na net! Tebe so prenovili, zato so pravila tudi spremenili.

Le že od malih nog te spremljam malo za šalo, včasih tudi regljam, zato šolsko torbo vedno menjam!

A na sredini meseca oktobra se moja pustolovščina konča, zato je konec mojih bedarij, saj se vse začne z ocenami, zato moji prijatelji, začelo se je z vedami!

Lea Gorza, 8. razred

Pesem ob 60. obletnici OŠ Gornji Petrovci

Šola naša
že stoji,
celih šestdeset let,
s polno radosti.

Navadili smo se na zoom,
mehurčke in na maske,
komaj, komaj,
smo ostali brez praske.

Menjali so se učenci,
učitelji, sošolci in ravnatelji,
a vedno, čisto vedno,
ostali so prijatelji.

Ko šola počasi
spet vrača se na stare tirnice,
mi poskušamo ostati
mirni le.

S časom šola
spreminjala se je,
na boljše, na slabše,
skoraj čisto vse.

V šestdeset letih
tehnologija se je spremenila,
kurjava, e-table,
pa tudi mladina.

Šola vedno
bila polna je veselja,
sreče, znanja,
pa tudi hrepenenja.

Za konec pa šoli želim -
vse najboljše,
za naslednjih deset, dvajset,
še šestdeset let.

Sedaj, ko pa korona
na vrata potrka,
šola dolgo
bila je zaprta.

Matic Novak, 8. razred

Voščilo za 60 let stavbe

Gornji Petrovci, 3.11.2021

Voščilo

Leto 2021 je z nami in naša stavba praznuje 60 let, zato ji voščim vse najboljše. Vem, da je to le stavba, a moramo vedeti, da so to šolo obiskovali tudi naši starši in stari starši, ki so to izkušnjo doživeli na drugačen načinu. Na primer, mi imamo maske, naši predniki so hodili v šolo, ko je bila vojna; mi se vozimo v šolo s kombijem in imamov šoli veliko različne tehnologije; naši predniki so morali hoditi peš in niso imeli predmetov, ki so danes. Smo pa lahko srečni, da ne ocenjujejo več obnašanja oz. vedenja, ker sorry, če se ne strinjate, a bi nekateri tukaj res pogrnili.

Upam, da bodo še naprej učitelji in učiteljice ter ostali, ki delajo na šoli, skrbeli zate kot so do zdaj. Še enkrat vse najboljše in ostani taka kot si.

Pesem za 60 let stavbe

60 let. 60 generacij. 60 spominov,
a veliko zgodb se je zgodilo.
Spletne učilnice hitro je minila,
šola učencem nasmeh in odprta vrata je vrnila.
Učitelji nas v redovalnici z enkami strašijo,
ubogi učenci doma od mame za lase dobijo.

Veliko generacij je to šolo končalo
in veliko znanja jim je ostalo.
Danes tudi jaz to šolo obiskujem,
čeprav vsak dan iz Martinja potujem.
Verjemite, kdo v to šolo vstopi,
nikoli je pozabil ne bo.

Anamari Lutar, 8. razred

Voščilo šoli

Spoštovani,

trenutno poteka šolsko leto 2021/2022 in to pomeni, da naša šola, Osnovna šola Gornji Petrovci praznuje 60 let. Ob tej priložnosti ji želim vse najboljše in najlepše ter še enkrat toliko let ter ustvarjenih spominov.

Vem, da je šola samo stavba in ne bo tega brala in zato tudi tebi oziroma vam, ki to bereš oziroma berete sporočam in voščim, da se naj ne obremenjujete, saj je do sedaj vsak končal osnovno šolo - z odličnim ali pa kakšnim drugim uspehom. Najverjetneje se je od danes, ko to bereš, veliko spremenilo, verjetno je v šoli več elektronike, ampak pustimo to. Zagotovo pa je še vedno zabavno in prijetno, polno otroške razigranosti in mladostniške razposajenosti.

Aja, da ne pozabim. To voščilo sedaj pišem v maski, razlog je seveda korona, in upam, da vi v njej tega ne berete. Ob koncu pa še enkrat vse najboljše šoli ter vsem, ki to berete.

Lepo ter uspešno šolanje ti oziroma vam želim.

Nina Bedič, 8. razred

OŠ Gornji Petrovci - 60 let

Kraj, kjer se lahko lovimo, kričimo in razgrajamo.

Po odmoru si učilnice predajamo.

No, smo si jih včasih.

Zelene table in kreda v zraku,
pogače imajo okus po maku.

Ko se vsega naučiš, veliko znaš,
prva poved te pesmi bila je laž.

Kosilo ni tako, da bi te kap,

vendar vsi pogrešamo kečap.

Matematika, slovenščina in šport so osnovni predmeti,
pri slovnici so najbolj zabavni medmeti.

Devet let obiskujemo to šolo,
tisti z slabimi ocenami imajo včasih smolo.

Letos je zgradba šole 60 let stara.

Veliko učencev zelo gara,

da bi ta obeležitev kljub čudnim razmeram nepozabna bila.

Oliver Andrejčak, 9. razred

Naša osnovna šola praznuje

Minilo je že 60 let, odkar začela si delovati,
polna znanja, bistrih glav, zato šolati moramo se mi,
da veliko znanja dosegli bi vsi.

Vsako leto prirejaš prireditve, a skozi 60 let nikoli nisi hotela mirovati, ampak vedno garati.

Šolo začeli smo pred devetimi leti obiskovati,
po zaslugi naših učiteljev, vzeli smo te resno,
čeprav je bilo kakšno leto še precej stresno.
Nekateri mislili so v šoli pohajkovati,
a nato zavedali so se, da šola pomembna je.

Zadnje leto v osnovnošolskih klopeh sedimo,
sedaj se največ smejimo.
Slabih ocen v redovalnici bilo je kar precej,
vendar vse popravili smo doslej.

Zdaj november je tu,
to mesec naše šole je,
in prav letos 60 let je minilo, odkar deluješ ti,
zato VSE NAJBOLJŠE želimo ti vsi!

Pia Lepoša, 9. razred

Draga šola,

vse najboljše ob 60. letnici. Če naredim primerjavo med danes in nekoč, si bila nekoč zelo drugačna. Nekoč je v to šolo hodilo veliko več učencev kot danes.

Upam, da bomo preživeli to šolsko leto v šolskih klopeh in ne pred računalnikom doma, saj je to naše zadnje leto obiskovanja šole. Ponosna sem, da hodim v to osnovno šolo. Na to šolo so hodili že moji starši in stari starši. Ne bom pozabila vseh norij, ki smo jih počeli s sošolci, s katerimi sem družimo in učimo že devet let.

Ostani takšna kot si, še veliko generacij bo hodilo na to šolo in se bo učilo na tej šoli. VSE NAJBOLJŠE!

Anja Čahuk, 9. razred

A school poem

School can be cool.
if you don't pay attention, it will be cruel.
Textbooks and pencil cases are the way to go,
look bad grades in the face and tell them: NO!
In school we have two cooks,
when you get home, it's time to hit the books.

Oliver Andrejčak, 9. razred

Memories of all 9 years

The first three years of our fellowship
they passed like one day.
We came to the middle hallway,
and put the books on the bench again.
The last three years,
have set an example for the younger ones,
but we did not quite succeed.
So we created a lot of memories,
and we will leave our impression on our school.

Now the elementary school Gornji Petrovci
is celebrating its 60th anniversary,
where we also created our memories.
The school will remain in our memory,
because we learned a lot in it,
thanks to our teachers.
At the end of the school year,
another big task awaits us,
the last since the 2007 generation.

Pia Lepoša, 9. razred

Poems

Primary school Gornji Petrovci reminds me of the mischief,
reminds me of all the good memories,
every day, my classmates and I laugh,
we make the class teachers' life miserable.

Our class is not what it seems,
we are all different here,
some are real scholars,
others are fun.

And others are naughty,
from balls to slippers, they fly through the air,
until the teacher walks into the classroom
and we're all yelling again.

Zoja Sukič, 9. razred

60. obletnica šole

Oo kako hitro je prišlo,
Šestdeset let je minilo!

Gobica še vedno stoji,
Ostane logotip naši šoli.
Ravnatelj lepo sedi v pisarnici, kot
Naše ocene v redovalnici.
Jih maramo ali ne,
Izven redovalnice ne bodo ušle.

Pot do konca ni lahka, a je
Ena zanimiva in nepozabna.
Ti naši časi so malo nači,
Res se vsak pod masko pači.
Obupno nas mantra,
Vmes smo v šoli ali pa celo doma.
Cirkus je v naši glavi
In ne vemo, kje naj bi ostali.

Timo Kuronja, 9. razred